

เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ : การศึกษาพหุกรณี

การศึกษาเทคนิคการสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์เทคนิคและผลการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อการเรียนของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว และกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว โดยการเปรียบเทียบระหว่างเทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาทั้งสองประเภท ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในบทนี้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว

ตอนที่ 2 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเทคนิคการสัมภาษณ์ระหว่างกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว และไม่ใช่ครูแนะแนว

ตอนที่ 1 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว

เนื่องจากกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวในการศึกษานี้มีทั้งสิ้น 2 คน คือ กรณีศึกษา A และ B ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอการใช้เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ละคน ดังนี้

1.1 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว A

1.2 ผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว A

1.3 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว B

1.4 ผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว B

1.1 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว A

กรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว A สัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทั้ง 4 ปัญหา ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว (a1) ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว (a2) ปัญหาการศึกษาต่อ (a3) และปัญหาหารทะเลาะวิวาทกับเพื่อน (a4) ในการนำเสนอเทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา (A) นี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะการสัมภาษณ์ที่มีความชัดเจนในด้านการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ได้แก่ การสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาการศึกษาต่อ (a3) โดยศึกษาตามลำดับชั้น

ตอนการสัมภาษณ์ 5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์ ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์ ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์ ขั้นยุติการสัมภาษณ์ และขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษา A เตรียมการสัมภาษณ์นักเรียน a3 โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยการคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนก่อน จากนั้นจึงศึกษาข้อมูลของนักเรียนด้านพฤติกรรมต่างๆ จากฝ่ายปกครองซึ่งฝ่ายปกครองจะมีข้อมูลเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การมาเรียนสาย การทะเลาะวิวาท การโดดเรียน หรือปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาของกรณีศึกษาพบว่า นักเรียนเคยมีประวัติการโดดเรียนและขาดเรียนติดต่อกัน 2 - 3 วัน โดยไม่แจ้งสาเหตุของการขาดเรียน ซึ่งเมื่อกรณีศึกษาได้ข้อมูลในส่วนนี้แล้ว ผู้วิจัยพบว่กรณีศึกษานำเรื่องดังกล่าวไปปรึกษากับครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนบางคนของนักเรียนอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบข้อมูลอีกครั้ง พร้อมทั้งสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาเหตุของการขาดเรียน รวมทั้งพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนด้วย กรณีศึกษาเตรียมการสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่จะมีการเรียกนักเรียนเพื่อเข้ารับการปรึกษาใช้เวลาทั้งสิ้น 2 วัน และเรียกนักเรียนเข้ารับการปรึกษาโดยการไปตามนักเรียนในช่วงโมงเรียนก่อนเลิกเรียนที่ห้องเรียนของนักเรียน โดยดูจากรายการเรียนของนักเรียน และนัดนักเรียนให้เข้ารับการปรึกษาครั้งแรกในเย็นหลังเลิกเรียนของวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2547

ระหว่างที่มีการเตรียมการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่กรณีศึกษาเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถามโดยการเตรียมคำถามไว้อย่างคร่าวๆ รวมทั้งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนค่อนข้างมาก ซึ่งถือว่าเพียงพอต่อการถามคำถาม นอกจากนี้แล้ว กรณีศึกษายังจำกัดขอบเขตของคำถามและเลือกคำศัพท์ที่จะใช้ในการถามคำถามไว้ว่าจะถามและคุยเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง ซึ่งผู้วิจัยประเมินจากการสัมภาษณ์กรณีศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ดังนี้

- ผู้วิจัย : วันนี้อาจารย์จะคุยกับเค้าเรื่องอะไรหอคะ
 กรณีศึกษา A : พี่ว่าจะคุยกับเค้าเรื่องนี้แหละ เรื่องที่เค้าจะย้ายโรงเรียนเนี่ย
 ผู้วิจัย : อ้อ เรื่องโรงเรียนสายอาชีพนั่นหอคะ
 กรณีศึกษา A : ใช่ๆ พี่จะต้องแนะนำเค้าก่อนด้วยไม๊
 ผู้วิจัย : ค่ะ แล้วอาจารย์เตรียมคำถามด้วยมั๊ยคะ อาจารย์เก่งขนาดนี้

แล้ว หนูว่าอาจารย์คงไม่ต้องเตรียมก็คงได้หมดใช้มั๊ยคะ

กรณีศึกษา A : ไม่ได้หรอก พี่ก็เขียนไว้คร่าวๆ ไม้ตีไว้แล้วแหละ กันพลาด บาง
ทีเวลาคุ้ยๆ ไป ถ้าเขาไม่จดมันไว้จะไปไกล เตี้ยไม่ได้ประเด็น
อะไรเลย ละจะแย้

(กรณีศึกษา A / 18 ก.พ. 47 / ห้องแนะแนว)

นอกจากนี้ยังพบว่า กรณีศึกษาจะคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของนักเรียนด้วย ว่า
นักเรียนเป็นอย่างไร อยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาอย่างไร ดังตัวอย่าง
คำพูดต่อไปนี้

“เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานจิตใจไม่เหมือนกัน บางคนชอบค่อยๆ พุดจา
ภาษาดอกไม้อีกกับเค้า เค้าถึงจะพุดกับเรา บางคนไม่ชอบพุดเพราะๆ ฟัง
ดูห่างเหิน ก็ว่ากันไปตามนิสัยแต่ละคน เพราะฉะนั้นก็ต้องรู้นิสัยแต่ละคน
คุ้ยไปเราจะรู้เอง”

(กรณีศึกษา A / 19 ก.พ. 47 / ห้องแนะแนว)

2. ชั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาเริ่มต้นการสัมภาษณ์ ดังนี้

กรณีศึกษา A : เป็นไงบ้าง

นักเรียน a3 : ก็วิชาเรียนคะแนนไม่ค่อยดีค่ะ อาจารย์

กรณีศึกษา A : แล้วเราได้ทำการบ้านมั๊ย ทำส่งมั๊ย

นักเรียน a3 : ทำ แต่เดี๋ยวนี้อาจารย์ไม่ค่อยให้การบ้านแล้ว

กรณีศึกษา A : อ้อ...คณิตศาสตร์นี่ ไม่ยาก แต่เราชอบใช้มั๊ยคะ

นักเรียน a3 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา A : แต่ภาษาไทย...

นักเรียน a3 : อันนี้ไม่ได้อ่าน

กรณีศึกษา A : ถ้าอ่านพอทำได้ ได้มั๊ย

นักเรียน a3 : ได้

กรณีศึกษา A : ได้ ทีนี้ a3 สิ่งหนึ่งที่ทำให้คุณแม่.. ที่จริงคุยกับคุณพ่อคุณ

แม่แล้ว ครูคุยเมื่อตอนเช้าๆ คุณพ่อคุณแม่โชคดีนะ หนูโชคดีนะที่มีคุณพ่อคุณแม่รักมาก แต่นั่นเรามองเข้าข้างตัวเองว่า โชคดี แต่ถ้าเรามองว่า บางทีเนี่ย ความที่คุณแม่รักมาก ทำให้เราหมด ผลที่ออกมา... คือเราทำอะไรไม่ค่อยเป็น ไซ้มะ เป็นมัยลูก ทำให้เราไม่มั่นใจในตนเอง เป็นมัยลูก

นักเรียน a3 : เป็น

กรณีศึกษา A : หนู ต่อไปนี้ละ a3 หนูอายุเท่าไรละ

นักเรียน a3 : 14

กรณีศึกษา A : 14 ปีหน้า 15 เดือนอะไรขึ้น 15

นักเรียน a3 : กรกฎา

กรณีศึกษา A : กรกฎา... แล้วเราสามารถทำบัตรประชาชนละ เป็นผู้ใหญ่น้อย เพราะงั้นสิ่งหนึ่งที่เราจะต้องเปลี่ยนสิ่งที่ผ่านมาในอดีต

นักเรียน a3 : อดีต...ที่อะไร

กรณีศึกษา A : สิ่งที่ผ่านมาในอดีต...ของเรา ที่มีปัญหาเนี่ยอะไรลูก หนึ่ง...

นักเรียน a3 : เรื่องของเพื่อน

กรณีศึกษา A : สอง...

นักเรียน a3 : เรื่องไม่ค่อยเรียน

กรณีศึกษา A : สาม...

นักเรียน a3 : เรื่องร่างกาย

กรณีศึกษา A : ร่างกายนะ เพราะงั้นสิ่งหนึ่ง ก็ถามว่า เราเป็นคนดีมัย จริง... เราเป็นคนดีนะ เชื้อมัย

นักเรียน a3 : (พยักหน้า)

จากการสัมภาษณ์ในชั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์ จะพบว่ากรณีศึกษามีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การแสดงการยอมรับในตัว of นักเรียน การลดความเป็นอัตตา (ego) ของนักเรียน การกระตุ้นความจำและการลดความสับสนในการลำดับเหตุการณ์ ซึ่งการเริ่มต้นการสัมภาษณ์นี้ถือว่ามี การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม การจำกัดขอบเขตของคำถาม และมีการแนะนำคำตอบโดยการใช่และไม่ใช้คำถามนำร่วมด้วย และนอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูด ได้แก่ เทคนิค proxemics ซึ่งเป็นเทคนิคของการสื่อสาร โดยการใช้ระยะห่างระหว่างบุคคลในการสื่อสาร ซึ่งก่อนการสัมภาษณ์กรณีศึกษาจะเดินเข้ามาใน

ห้องแนะแนวพร้อมๆ กับนักเรียน โดยเดินเคียงข้างกันซึ่งไม่ใช่การเดินนำหน้าหรือตามหลัง ประกอบกับการนั่งสัมภาษณ์เพื่อรับการปรึกษาก็จัดให้นั่งภายในห้องทำงานของกรณีศึกษาซึ่งมีขนาดเล็ก สามารถพูดคุยกันด้วยเสียงเบาก็ได้ยินอย่างชัดเจน ระยะห่างของการนั่งพูดคุยใช้ระยะความกว้างของโต๊ะทำงาน โดยนั่งในระยะใกล้พอประมาณ ซึ่งถือว่าเป็นระยะที่สามารถพูดคุยกันด้วยเสียงที่เบาได้ ประกอบกับกรณีศึกษาและนักเรียนมีความจำกัดในเรื่องเพศ ดังนั้นการนั่งสัมภาษณ์เพื่อรับการปรึกษาในครั้งนี้ จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย

3. ขั้นตอนการสัมภาษณ์

จากการเริ่มต้นการสัมภาษณ์ในข้างต้น กรณีศึกษาดำเนินการสัมภาษณ์ต่อจากการเริ่มต้นการสัมภาษณ์ ดังนี้

กรณีศึกษา A : นี่คือนั่งหนึ่งที่มันเป็นปัญหาสำหรับ a3 แม่เค้ากังวลเรื่องนี้ พอกังวลเรื่องนี้ กังวลกลัวว่า หนูไปอยู่ที่ไหนแล้ว กลัวว่า หนูจะตามเพื่อน แล้วหนูจะเป็นอย่างนี้อีก a3 ถ้าหนูไปเรียนที่อื่น หนูจะกลับตัวได้มั๊ย

นักเรียน a3 : ได้

กรณีศึกษา A : แต่ a3... หนูไม่ใช่คนเรียนไม่เก่ง แต่เป็นคนไม่อ่านหนังสือจริงหรือ

นักเรียน a3 : ค่ะ

กรณีศึกษา A : ปัญหามันอยู่ที่ว่า เราไม่ได้อ่านหนังสือ ไม่ใช่ปัญหาที่ว่าเราเรียนหนังสือไม่เก่ง นะลูกนะ เพราะนั่นสิ่งที่เราต้องพัฒนาตัวเองก็คือ เราต้องเริ่มตั้งต้นใหม่ตั้งแต่ตอนนี้ แต่นี้เป็นต้นไป เราเริ่มปรับใหม่ การปรับใหม่ของเราก็คือว่า... เลิก ลืมอดีต เราเริ่มต้นกันใหม่ ครูเห็นรูปที่เธอวาด ม. 3 เธอวาดได้ขนาดเนี่ย เธอเรียนได้ขนาดเนี่ย เธอรุ่ง อ้อ..เธอรุ่ง แต่ a3 ต้องจำไว้อย่างหนึ่งนะลูก คนจะประสบความสำเร็จได้นั้นนะลูก มันประกอบด้วยหลายเรื่อง นี่เรื่องหนึ่ง และอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากๆ ก็คือ เรื่องนิสัยของตนเอง เช่น รู้จักเวลา มีวินัยในตนเอง เรื่องนี้สำคัญมาก รับผิดชอบตนเอง เรื่องนี้เป็นเรื่อง

ใหญ่มากๆ สำหรับเรา เพราะงั้น ณ วันนี้สิ่งที่หนูต้องทำเมื่อ
ออกจากนี้ไป เมื่อไปเข้าที่นั่น สิ่งที่เราต้องปรับในเรื่องเนี่ยลูก
หนูต้องเป็นคนมีวินัยในตัวเองมากๆ ต้องตื่นเช้าด้วยตนเอง
ทำได้มั๊ย

นักเรียน a3 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา A : ทำไม ทำไม่ได้ ที่ผ่านมา

นักเรียน a3 : (ยิ้ม)

กรณีศึกษา A : ไม่อยากมาโรงเรียน...

นักเรียน a3 : อยากค่ะ

กรณีศึกษา A : หรอ นั่นเป็นสาเหตุหนึ่ง ทำให้ใจเราไม่ปะติดปะต่ออยู่กับตัว
หนังสือเิงลูก ไซ้มัย ทำให้มันเบื่อไปหมด ก็เป็นอันหนึ่งที่ทำให้
ให้หนูเรียนหนังสือไม่ได้นะลูกนะ เพราะงั้นสิ่งหนึ่งที่เราต้อง
เอาใหม่ก็คือ หนึ่ง..ฝึกตนเอง รับผิดชอบตนเอง ทำให้ได้
รับผิดชอบตนเองไม่ต้องรับผิดชอบต่อคนอื่น ไม่ต้องรับผิดชอบต่อ
เรื่องที่บ้านมากมายในตอนนี้นะ แต่ต้องรับผิดชอบต่อตนเองให้
ได้ก่อน ทำได้มั๊ย เธอว่าง่ายมั๊ย ง่ายมั๊ยลูก

นักเรียน a3 : ไม่ง่าย

กรณีศึกษา A : ไม่ง่าย แต่เราต้องรู้จักตัวเองตลอดเวลา แล้วเราพัฒนา มัน
จะทำได้ รับผิดชอบต่อตนเองเรื่องไบบ้าง หนึ่ง.. เรื่องมาโรง
เรียนต้องทัน งานทุกอย่างต้องส่ง ถึงโรงเรียนก็ต้องตั้งใจเรียน
แต่มาเรียนตอน ม.1, 2, 3 เธอมีวิชาที่เธอไม่ชอบ คณิตศาสตร์
วิชาไม่ชอบ แต่พอไปเรียนที่โน่น มันไม่มีวิชานั้นละ มันมีแต่
วิชาที่เธอชอบ เข้าใจมั๊ยลูก เมื่อมีแต่วิชาที่ตัวเองชอบ ผล
การเรียนของหนูดีขึ้นแน่นอนครูรับรอง ผลการเรียนของหนูจะ
ต้องดีขึ้น หนูจะต้องได้เห็นเลข 3 เลข 4 ถ้าหนูตั้งใจ มุ่งมั่น
กับมันจริงๆ เพราะงั้นแม่ของหนูถามว่า ให้หนูไปเรียนที่โน่นดี
มั๊ย ครูต้องบอกว่า ครูขอคุยกับเธอก่อน เธอชอบจริงมั๊ย

นักเรียน a3 : ชอบจริง

กรณีศึกษา A : ชอบจริง ก็คือหนูก็ต้องทำกับมันจริงๆ ไปถึงปริญญาโท
ปริญญาเอกเลย ไม่ต้องเรียน ม.4 ม.5 ม.6 ก็เรียนไปถึง
ปริญญาเอกได้ ยิ่งต่างประเทศเนี่ย พวกศิลปินเค้าถือว่ามี

อย่างนี้เลย (กรณีศึกษาขกนี้วิ่งแสดงถึงความยอดเยี่ยม)
 เอ้อ ได้ข่าวว่าวันนี้จะไปต่างประเทศซะนะ เพราะงั้นเราต้อง
 คิดนะลูก ทะเยอทะยาน น้อ ทำให้ได้ หนูเป็นคนโตหรือคนเล็ก

นักเรียน a3 : คนโต

กรณีศึกษา A : คนโตหนูเป็นพี่เค้า หนูต้องให้น้องดูเป็นตัวอย่าง น้องอยู่
 ชั้นไหนละ

นักเรียน a3 : ป. 2

กรณีศึกษา A : ป.2 โอ้! ซะมะ พอเห็นปั๊บเราก็ตอนเค้าได้ น้องทำนั้นนะ ทำนี้
 แต่ถ้าเราไม่ทำสอนเค้าไม่ได้นะ พอเริ่มเป็นสาวแล้ว ทีนี้
 ปัญหาตามมาก็คือ เราก็ตองรู้จักดูแลตัวเอง น้อ ออกกำลังกาย
 หน่อย ขวณคุณพอไปวิ่ง ทำได้ปะ

นักเรียน a3 : (ยิ้ม)

กรณีศึกษา A : อ้อ ออกกำลังกาย หรือเย็นๆ ขวณคุณพ่อคุณแม่ออกวิ่ง
 ไปวิ่งที่สวน บ้านหนูอยู่แถวไหน

นักเรียน a3 : หนูมีสวนคะ

กรณีศึกษา A : อ้อ ไปสวนเยอะๆ โนม่นสิลูก สวนบึงกุ่มโน่น ไปวิ่งออกกำลัง-
 ภาย เป็นศิลปินแล้ว น้อ ต้องปรับทุกอย่างที่เราไม่พอใจ หนึ่ง
 ว่าไปละ มีอะไรอีก

นักเรียน a3 : เรื่องเรียน

กรณีศึกษา A : เรื่องเรียน ผลการเรียนไม่ดี สอง

นักเรียน a3 : นิสัย แล้วก็

กรณีศึกษา A : นิสัย

นักเรียน a3 : ก็นิสัยเอาแต่ใจ

กรณีศึกษา A : นิสัยเอาแต่ใจ เป็นเพราะไรลูก

นักเรียน a3 : แม่ตามใจมาก

กรณีศึกษา A : เพราะงั้นนิสัยเอาแต่ใจเป็นเพราะ แม่ตามใจมากแก้ด้วยยังไง

นักเรียน a3 : ไม่เอาแต่ใจ

กรณีศึกษา A : เอ้อ! ทำไรลูก หนูจะรู้ว่ามันเอาแต่ใจ หรือไม่เอาแต่ใจ
 ต้องเป็นไรลูก

นักเรียน a3 : ต้องมีเหตุผล

กรณีศึกษา A : ต้องมีเหตุผล เราอย่าเอาแต่ใจคนอื่นถูกใจ เราต้องดูว่าเป็น

เหตุเป็นผลหรือเปล่า หนูก็ลองคิดก่อนว่าเป็นหนู หนูเป็น
อย่างไร เป็นเขา เขาเป็นอย่างไร เอาใจเขามาใส่ใจเรา พอมี
เหตุมีผลบ้าง เรายังจะไม่เอาแต่ใจ เพราะเอาแต่ใจ เราถึงไม่
นึกถึงคนอื่น ไข่ม้อยลูก ก็ถ้าเป็นเขาล่ะ ไม่เป็นเราล่ะ อะ เอา
แต่ใจ แล้วเป็นไข่ม้อย

นักเรียน a3 : ไม่ดี

กรณีศึกษา A : ไข่ม้อยไม่ดี แล้งเดี๋ยวนั้นนะคนที่ไม่มีศักยภาพนะ คำก็ไม่รับเข้า
ทำงานนะ เราต้องโดนคนอื่นเลือก หนูจำวันนะ เราเลือกคน
อื่นไม่ได้ เขาจะเลือกเรา เขาไปเรียนหนังสือที่ไหน เขาก็จะ
เป็นคนเลือกเราเข้าไปเรียน ไม่ใช่ฉันจะเอา ฉันจะเข้า ไม่ได้
เวลาทำงาน เขาก็จะเลือกอีก หนูดูกระดาษเนีย กระดาษ
เนียมันมีค่ามัยเนีย ไม่มีค่าไข่ม้อย กระดาษไม่มีค่าก็ไม่มีใคร
อยากได้ นี่ดีหน่อยเหลือที่ว่างให้เขียนได้ แต่พอเขียนเต็ม
หมดแล้ว ก็ไม่มีค่า แบงค์ 500 กระดาษมัยเนีย อยากได้มัยละ

นักเรียน a3 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา A : อ่า...กระดาษนี้มีค่า ของที่มีค่าทุกคนก็อยากได้ อย่างเช่นเงิน
เนีย แบงค์ 500 หยาบๆ ยับๆ คนก็อยากได้ มันก็มีค่า
เพราะเงินหนูก็ต้องพยายามทำตัวเอง อย่าทำในสิ่งที่ไม่ดี
อะไรไม่ดีอย่าทำ แล้วหนูจะกลายเป็นสิ่งที่มีค่า

นักเรียน a3 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา A : พ่อแม่ไม่อยู่ หนูหุงข้าวไม่เป็น ทำไงละลูก ถ้าหนูไปเรียนข้าง
นอก ต้องเสียตั้งคั้นะ จริงมัย เสียตั้งคั้นะ ไปเรียนร้องเพลงก็
เสียตั้งค้ ไปเรียนทำกับข้าวก็เสียตั้งค้ แต่ถ้าไปเรียนกับแม่
ฟรี... ล้างจานก็ต้องเรียน ทำกับข้าว เช็ดจานก็ต้องเรียน
ดูแลบ้านก็ต้องเรียน เสียตั้งค้ทั้งนั้นลูก แต่ถาหนูฝึก เพียรไป
เรื่อยๆ หนูไม่ต้องเรียนเลย แล้วอย่างเดียวหนูอย่าคิดว่า ไข่ม้อย
หนูอึกละ ดีสิ ใช้หนู ทำให้หนูเข้มแข็ง แม่ซักผ้าให้ หนูก็รีด
เอง รีดผ้าเองได้มัย

นักเรียน a3 : ยังไม่ได้

กรณีศึกษา A : เห็นมัย เรายืดเองไม่เป็นหยิบเตารีดให้หนูรีด หนูก็รีดไม่เป็น

เพราะหนูไม่เคยรีด แต่ถ้าหนูเคยรีดตอนเด็กๆ หนูก็รีดเป็น
ไม่มีใครเก่งมาก่อน ก็ต้องฝึกกันทั้งนั้น นี่นะถ้าแม่อ่าน
หนังสือให้หนูได้ แม่อ่านไปเรื่อยเรื่อยแล้ว ไซ้มัยลูก ถ้าแม่
อ่านแล้วหนูจำนะ แม่อ่านแล้ว ไซ้มัยลูก

นักเรียน a3 : ค่ะ

กรณีศึกษา A : เนี่ยที่ครูพูดมายาวเหยียดเนี่ย ก็เพื่อจะบอกหนูว่าหนูเป็นคน
เก่ง มีฝีมือ หนูนะชอบดูถูกตัวเอง ดูถูกตัวเองว่าฉันสู้คนอื่น
ไม่ได้ ก็เลยไม่ค่อยเรียนหนังสือ เป็นอย่างนั้นเปล่า

นักเรียน a3 : (นิ่งเงียบ)

กรณีศึกษา A : มีความรู้สึกที่ว่า เราแย่ เพื่อเก่งกว่า ทั้งๆ ที่เรอนะ ไม่ได้แตกต่าง
จากเพื่อนคนอื่นเลย ให้จำไว้อย่างนะ คนนะเก่งไม่
เหมือนกัน เธอก็ก่อนนะ เก่งวาดรูป เพื่อเก่งคณิตศาสตร์ ก็
เก่งคณิตศาสตร์ เธอก็ก่อนนะ แต่เธอต้องแสดงความ
สามารถของเธอให้เต็มที่ อย่างไปก็ รู้จักคำว่าก็มัย

นักเรียน a3 : (ยิ้ม และเงียบ)

กรณีศึกษา A : ก็ก็ อย่างเงี้ย พอละ... แสดงให้เต็มที่ มีฝีมือเท่าไรแสดงไป
เลย ความสามารถเนี่ยเรียนให้มันสุดไปเลย เรียนหนังสือให้
มันสุดไปเลย ให้มันรู้ไปเลย อ่านหนังสือแล้วเป็นลม ชักดิ้น-
ชักงอ เป็นไปได้มัยเธอว่า

นักเรียน a3 : ไม่ได้

กรณีศึกษา A : ไม่ได้ ให้มันรู้ไปว่าอ่านหนังสือ ท่องภาษาอังกฤษแล้วไม่รู้
เรื่องอังกฤษรู้เรื่องปะ

นักเรียน a3 : ไม่ค่อย

กรณีศึกษา A : เริ่มที่บ้านเลย เริ่มอ่านใหม่ ถ้าเธอไปต่างประเทศ เดียวนี้เค้า
ต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษหมด ไม่รู้อังกฤษไม่ได้ ไปเรียน
ที่โน่น วาดรูปเก่งอย่างเดียว เธอไปเรียนได้มัย

นักเรียน a3 : ไม่ได้

กรณีศึกษา A : ไม่ได้ อยากไปมัยละอยากเรียนมัยอะที่ต่างประเทศนะ

นักเรียน a3 : อยาก

กรณีศึกษา A : เขาเก่ง เก่งนะเนี่ย เราต้องพยายามไปตรงนั้นให้ได้ การไป

ตรงนั้นต้องแสดงความสามารถหน่อย ภาษาอังกฤษเริ่มเรียนใหม่ก็ได้ ถ้าเรียนหนูเรียนวาดภาพเนี่ย หนูจะไปทำอะไร

นักเรียน a3 : ก็เรียนต่อ

กรณีศึกษา A : อ่า อยากรเรียนอะไร หนูอยากรเรียนอะไร หนูว่ามันมีอะไรมั่ง หนูอยากรออกมาทำงาน

นักเรียน a3 : ยังไม่รู้ ต้องลองเรียนศึกษาดูก่อน

กรณีศึกษา A : อ้อ... หนูชอบวาด ชอบปั้น ชอบออกแบบ ชอบวาดภาพเหมือน หรือว่าชอบคิดสร้างสรรค์

นักเรียน a3 : ชอบวาดภาพเหมือน

กรณีศึกษา A : งั้นก็เรียนวิจิตรศิลป์ ถ้าหนูชอบอย่างนี้บ๊ีบ หนูก็เลยเลือกพรีบไปเลย โน่น เรียนให้มันเก่งไปเลยเห็นมั๊ย หนูชอบใคร คนวาดรูปชอบใคร

นักเรียน a3 : ไม่รู้

กรณีศึกษา A : ไม่เคยหรรอ ไม่เคยเห็นหรรอ ไม่เคยเห็นศิลปินที่เค้าวาดรูปหรรอ ถ้ามแม่สิ วันหลังให้แม่พาไปศิลปินที่วาดเก่ง มีคุณอะไร ที่เค้าวาดรูปอยู่ที่เชียงใหม่ รู้จักมั๊ย จำได้มั๊ย

นักเรียน a3 : จำชื่อไม่ได้

กรณีศึกษา A : เก่งมั๊ย

นักเรียน a3 : เก่ง

กรณีศึกษา A : ภาพวาดหนึ่ง รู้มั๊ยว่าเท่าไร

นักเรียน a3 : ไม่รู้

กรณีศึกษา A : ภาพเป็นสิบล้าน เค้าวาดแค่ภาพเดียวเป็นสิบล้าน เป็นหมื่นไม่มี ราคาเค้าเป็นแสนๆ วาดภาพเดียวภาพเล็กๆ อันใหญ่เป็นล้าน เข้าใจมั๊ยลูก แต่เค้าตั้งใจเต็มที เค้าไปทั่วโลก มีคนเชิญเค้าไปบรรยายทั่วโลก อยากรเป็นมั๊ย หนูทำได้ ครูดูฝีมือ หนูแล้วใช้ได้ หนูอย่าเก็บตัว ไม่ใช่วาดอยู่ในห้อง ศิลปินที่ไหน อย่างนี้เค้าเรียกสะสมแล้ว

นักเรียน a3 : ค่ะ

กรณีศึกษา A : และ อีกอันหนึ่ง เวลาไปอยู่ที่อื่น สิ่งที่คุณเป็นห่วงมากที่สุดคือการคบเพื่อน นี่เรื่องใหญ่เลยนะเนี่ย เรื่องใหญ่กว่าเรื่องอื่นอีกใหญ่กว่ามั๊ย

- นักเรียน a3 : ใหญ่
 กรณีศึกษา A : ทำไมล่ะ
 นักเรียน a3 : เรียนยังเลือกเรียนได้ เพื่อนยัง
 กรณีศึกษา A : เลือกไม่ได้ใช่ไหมคะ
 นักเรียน a3 : เลือกได้ แต่อย่าตามเพื่อน
 กรณีศึกษา A : หรือ ทำไมละลูก
 นักเรียน a3 : ก็มันเสียการเรียน
 กรณีศึกษา A : นี่เป็นเรื่องที่ต้องฝึกนะลูก ครูเข้าใจ บางที่เธอต้องมีเพื่อน
 คนเราต้องมีเพื่อน เขาก็อยากมีเพื่อน แต่ให้มันอย่างนี้ลูกบอก
 กับลบลงบอกว่าคุณมันดีกว่าหรือแยกว่า ก็เลือกเอาเอง
 นักเรียน a3 : เพื่อนดีก็ดีไป

จากการสัมภาษณ์ที่ผ่านมาข้างต้น จะพบว่ากรณีศึกษาได้ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ทั้งที่เป็นภาษาพูดและไม่ใช้ภาษาพูด ซึ่งเทคนิคที่เป็นภาษาพูดได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม การจำกัดขอบเขตของคำถาม และการกำหนดลักษณะของคำตอบ และสำหรับเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูด กรณีศึกษาได้ใช้เทคนิคอย่างครบถ้วน ได้แก่ เทคนิค proxemics chronemics kinesics และ paralinguistics

4. ชั้นปฏิบัติการสัมภาษณ์

ชั้นปฏิบัติการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา จะใช้วิธีการสรุปและถามนักเรียนว่า ในสิ่งที่ได้คุยกันไปแล้วนั้นกรณียังไม่ได้คุยกับนักเรียนในเรื่องใดอีกที่นักเรียนต้องการการปรึกษาจากกรณีศึกษา และให้กำลังใจกับนักเรียนในเรื่องการแก้ไขปัญหาของนักเรียนเอง โดยใช้วิธีการยอมรับและเชื่อมั่นในตัวนักเรียนก่อนเพื่อสร้างแรงเสริมให้กับนักเรียน ดังนั้นในขั้นนี้กรณียังจะใช้เทคนิคในเรื่องของการกำหนดลักษณะของคำที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ และการกำหนดลักษณะของคำตอบของนักเรียนว่ากรณียังได้ให้การปรึกษาครอบคลุมทุกเรื่องแล้วหรือไม่ โดยการสอบถามจากนักเรียน และนอกจากนี้ก็เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความจำว่าได้คุยในเรื่องไหนและยังขาดในเรื่องไหน เพื่อให้เกิดข้อสรุปด้วยตัวของนักเรียนเอง ส่วนเทคนิคการกำหนดลักษณะของคำตอบของนักเรียน ก็สามารถกำหนดได้ว่านักเรียนเข้าใจและตั้งใจรับการปรึกษามากน้อยเพียงไรจากการถามและตอบในระหว่างการสัมภาษณ์ และเมื่อใกล้จะสิ้นสุดการสัมภาษณ์ การ

สรุปด้วยตัวของนักเรียนเอง เป็นการบ่งบอกให้ทราบว่านักเรียนมีความตั้งใจมากน้อยเพียงไรในการสัมภาษณ์เพื่อการให้การปรึกษาครั้งนี้

กรณีศึกษา A : ใช่ อย่างอื่นมีอีกมั้ย ที่ครูไม่ได้พูด ที่เธออยากบอกครู

นักเรียน a3 : นอนตื่นสาย

กรณีศึกษา A : นอนตื่นสาย นอนแต่หัวค่ำสิ นาฬิกาปลุก ตั้งไว้ ปลุกอยู่นั่นแหละ อย่าคิดว่า อีกนิดหนึ่ง ถ้านิดก็จะนอนอยู่นั่นแหละ

นักเรียน a3 : ค่ะ

กรณีศึกษา A : อะ โอเค ครูเอาใจช่วยนะ ไปเรียนที่โน่น เริ่มแรกทำให้ได้ก่อน เป้าหมายก็สอบเข้าช่างศิลป์ให้ได้ก่อน แล้วหนูจะดีขึ้นเรื่อยๆ ครูเชื่อถ้าหนูไปเรียนนะ ครูว่าหนูก็จะได้เกรด 3 แน่นนอน

นักเรียน a3 : ค่ะ

กรณีศึกษา A : จ้าคุณพ่อคุณแม่ก็ต้องคอยดูแลคุณครูเอกสาร เรื่องที่จะสอบ เอาใบสมัครมาดู เตรียมเลยนะคะ แล้วเอามาให้อาจารย์ดู ขาดตรงไหน ครูช่วยเหลือได้ แล้วครูจะนอนรอฟังข่าวนะ

นักเรียน a3 : ค่ะ

5. ขึ้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

การบันทึกผลการสัมภาษณ์หลังจากการสัมภาษณ์นักเรียนของกรณีศึกษา A ในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า กรณีศึกษามีการบันทึกผลการสัมภาษณ์อย่างมีเกณฑ์การตัดสิน โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมรอบตัวนักเรียนทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การปกครอง หรือสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่กรณีศึกษาให้ความเห็นว่านักเรียนได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูของผู้ปกครองค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นผลกระทบต่อนักเรียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันทีลำบากขึ้นเมื่อนักเรียนขาดคนดูแล ซึ่งผู้วิจัยถือว่ากรณีศึกษามีข้อมูลเฉพาะของตัวนักเรียนมากพอสมควรและเพียงพอสำหรับการตัดสินลักษณะพฤติกรรมสาเหตุของพฤติกรรม และแนวทางแก้ไขได้

1.2 ผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว A

ผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา A ในการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อการเรียนด้านการศึกษาต่อในครั้งนี้ สามารถแยกผลได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นกับครูหรือกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว A และผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังนี้

1.2.1 ผลการสัมภาษณ์ที่เกิดขึ้นกับกรณีศึกษา

ผลที่เกิดขึ้นกับกรณีศึกษา ผู้วิจัยแยกศึกษาผล 2 ด้าน ได้แก่ ผลที่เกี่ยวกับการมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนของกรณีศึกษา และการพัฒนาการคิดของนักเรียนของกรณีศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน

จากการสอบถามและสัมภาษณ์กรณีศึกษา A อย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกรณีศึกษาว่า หลังจากที่กรณีศึกษาได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อเป็นการปรึกษาไปแล้ว กรณีศึกษาได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มเติมมากขึ้น ทำให้กรณีศึกษาเกิดความเข้าใจ เห็นใจ และต้องการจะช่วยเหลือนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนสามารถเลือกศึกษาต่อได้ตามที่นักเรียนมุ่งหวังไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียน a3 เป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ในเรื่องศิลปะ การที่นักเรียนเลือกออกไปศึกษาต่อในสายอาชีพที่เกี่ยวกับศิลปะอย่างที่นักเรียนถนัดและมีความสนใจอย่างนี้ กรณีศึกษาจึงอยากช่วยให้นักเรียนได้เข้าเรียนตามที่นักเรียนตั้งใจไว้ และนอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากตัวนักเรียนที่ทำให้กรณีศึกษาสามารถที่จะสรุปสาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนได้ ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากการได้รับการเอาใจใส่และเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งการเลี้ยงดูในลักษณะดังกล่าวได้ส่งผลต่อการตัดสินใจในชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วย

พัฒนาการคิดของนักเรียน

การสัมภาษณ์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในครั้งนี้ กรณีศึกษาได้พัฒนาการคิดของนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ กรณีศึกษาสามารถที่จะปรับพฤติกรรมของนักเรียนได้ ช่วยให้นักเรียนไตร่ตรองและแก้ไขพฤติกรรมที่เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียนได้เอง โดยการชี้แนะและอธิบายให้นักเรียนมองเห็นจุดบกพร่องและผลเสียที่จะตามมาได้

1.2.2 ผลการสัมภาษณ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบจากแหล่งข้อมูล 4 แหล่ง ได้แก่ ตัวนักเรียน กรณีศึกษา เพื่อนนักเรียน และผู้วิจัย โดยแบ่งผลออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ และด้านจิตใจ ทศนคติ และมุมมอง ซึ่งปรากฏผลว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก ดังนี้

ด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้

ตัวนักเรียน : จากการสังเกตและการสัมภาษณ์นักเรียน a3 อย่างไม่เป็นทางการของ ผู้วิจัย พบว่า นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนของตนเองได้ และสามารถเลือกสาขาวิชาที่ที่จะศึกษาต่อได้ พร้อมทั้งมีการเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวเข้ากับเพื่อนใหม่ และการเลือก คบเพื่อน ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“ไม่รู้เพื่อนใหม่ๆ จะเป็นยังไงน้ออาจารย์ หนูไม่ค่อยอยากทิ้งเพื่อนที่นี้ ไปเลยอาจารย์ กลัวมันจะเหงานะ”

(นักเรียน a3 / 27 ก.พ. 47 / ห้องแนะแนว)

กรณีศึกษา : กรณีศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน a3 หลังจากที่ได้รับการปรึกษาจากกรณีศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสนใจที่จะศึกษาต่อและมีความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่ได้ประสบกับปัญหาในลักษณะอื่นที่มีความเปลี่ยนแปลงในลักษณะ ชัดเจน ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อเป็นเพียงการแนะแนวทางการศึกษาต่อ ซึ่งเป็นแนวทางที่นักเรียนสนใจ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์แนะแนวเป็นผู้ที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับความกระจ่าง ซึ่งเมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลที่ถูกต้องในการศึกษาต่อแล้ว นักเรียนก็จะสามารถลดความสับสนและสามารถวางแผนการศึกษาต่อได้

เพื่อนของนักเรียน : จากการสอบถามเพื่อนของนักเรียน a3 ที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อการเรียนด้านการศึกษาต่อ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาแห่งใหม่ พร้อมทั้งเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวเพื่อคบกับเพื่อนใหม่ด้วย ดังคำพูดต่อไปนี้

“อ้อ a3 หรืออาจารย์ เค้าก็ไม่เรียนที่นี่แล้ว เค้าไปเรียนที่ข้างศิลป์คะ อาจารย์ ตอนนี่ก็เตรียมวาดๆ อยู่ละคะ ก็ไปโน้นก็คงมีเพื่อนใหม่อีกแหละ คนเราไม่มีเพื่อนก็ไม่ได้อยู่ดี”

(เพื่อนนักเรียน a3 / 19 ก.พ. 47/ หน้าสหกรณ์โรงเรียน)

ผู้วิจัย : จากการสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อของผู้วิจัย ซึ่งนักเรียน a3 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความสุขที่ได้เลือกเรียนในแผนการเรียนที่ตนเองตั้งใจไว้ โดยไม่สนใจว่าการเรียนจะยากหรือง่าย นักเรียนยังคงทำตัวปกติเหมือนทุกวัน นักเรียนมีความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นตามที่ต้องการจะเรียน โดยเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถที่จะเรียนได้ตามเป้าหมายของตนเอง

ความเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ ทักษะคิด และมุมมอง

นักเรียนมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองเลือกเรียนและตั้งใจไว้ และมีความพอใจกับการเรียนของตนเองที่ผ่านมา พร้อมทั้งมีความพร้อมในการเรียนต่อ โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาว่า ไม่ว่านักเรียนจะเลือกเรียนที่ไหน นักเรียนก็ไม่มีความอับอายเท่ากับสถาบันเดิม แต่ถ้านักเรียนต้องไปเรียนในสถาบันอื่น นักเรียนมีความกังวลแค่เรื่องของการคบเพื่อน การปรับตัวกับเพื่อนใหม่ในช่วงแรกๆ เท่านั้น พร้อมทั้งให้ทัศนะเกี่ยวกับผลการเรียนของตนเองว่า นักเรียนมีความกังวลเกี่ยวกับผลการเรียนของ นักเรียนในระดับปานกลางทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนให้เหตุผลว่าตนเองได้ทำเต็มที่แล้ว และมีความสามารถที่จะทำได้เท่านี้ จึงไม่คาดหวังหรือเสียใจ ถ้าเรียนในระดับที่สูงขึ้นแล้วไม่สามารถปรับระดับผลการเรียนให้สูงขึ้นเท่ากับเพื่อนๆ ได้ เพราะนักเรียนยอมรับในความสามารถของตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว B

การใช้เทคนิคการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนที่เป็นปัญหาของกรณีศึกษา B ที่เด่นชัด ได้แก่ การใช้เทคนิคการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดแสดงตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการสัมภาษณ์

การเตรียมการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา B ที่ผู้วิจัยสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ พบว่า กรณีศึกษาเตรียมการสัมภาษณ์โดยการศึกษาข้อมูลของนักเรียน b2 จากการบอกเล่าของผู้ปกครองของนักเรียนก่อนในเบื้องต้น ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาของนักเรียนในครั้งนี้นักเรียนทราบเรื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนซึ่งเข้ามาปรึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษาเพื่อหาทางติดต่อกับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนไม่ได้กลับบ้านเป็นเวลา 2 วันแล้ว ดังนั้นเมื่อกรณีศึกษารับเรื่องนี้จากผู้ปกครองของนักเรียน กรณีศึกษาก็ได้ติดตามเรื่องดังกล่าวจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนในทันทีเพื่อยืนยันข้อมูลที่มีอยู่ นอกจากนี้ยังสอบถามเพื่อนนักเรียนที่พบเห็นและขอให้แจ้งข่าวเกี่ยวกับเพื่อนนักเรียนด้วย ซึ่งจากการสอบถามเพื่อนของนักเรียน b2 ไม่พบว่านักเรียน b2 ไปพักอยู่ที่บ้านนักเรียนคนใด แต่เพื่อนสนิทของนักเรียน b2 แจ้งว่าก่อนหน้านั้นนักเรียนมาเรียนตามปกติ แต่หายไปโดยไม่ติดต่อเพื่อนๆ เลยเป็นเวลา 2 วันแล้ว

การติดต่อเพื่อนนักเรียนเข้ารับการศึกษาในครั้งนี้นักเรียนจึงเป็นไปอย่างช้าๆ ทั้งนี้เนื่องจากกรณีศึกษาไม่สามารถติดต่อกับนักเรียนได้ ซึ่งหลังจากนั้นในวันจันทร์ถัดมา กรณีศึกษาพบว่านักเรียนกลับมาเรียนตามปกติ ดังนั้นกรณีศึกษาจึงติดต่อกับนักเรียนเพื่อให้เข้ารับการศึกษาที่ปรึกษาที่ปรึกษา และแจ้งผู้ปกครองของนักเรียนในเวลาต่อมา

การเตรียมตัวสำหรับการสัมภาษณ์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในครั้งนี้นักเรียนของกรณีศึกษาเป็นการเตรียมการสัมภาษณ์โดยการศึกษาข้อมูลจากครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และเพื่อนนักเรียน ซึ่งมีเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดซึ่งเกี่ยวข้องกับการเตรียมบริบทเฉพาะของการถามคำถาม คือ การที่กรณีศึกษามีข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นลักษณะเฉพาะของนักเรียน การเตรียมลักษณะของคำที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาของนักเรียนเป็นปัญหาที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน ดังนั้นกรณีศึกษาจึงต้องเตรียมคำศัพท์ที่ใช้ในการถามคำถามด้วย ซึ่งกรณีศึกษาต้องคำนึงถึงเงื่อนไขของเวลาและสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ เนื่องจากปัญหาของ

นักเรียนในครั้งนี้อาจไม่สามารถที่จะปล่อยให้เวลาผ่านไปนาน เนื่องจากกรณีศึกษาเกรงว่าปัญหา ดังกล่าวจะสะสมจนยากที่จะแก้ไขได้

2. ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

การเริ่มต้นการสัมภาษณ์นักเรียน b2 ของกรณีศึกษา B ในครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

กรณีศึกษา B : โต๊ะครูก็หาที่นั่งไม่ได้ ใหม่ๆ ตรงนี้ เอาเก้าอี้มานั่งคุย กันหน่อยดิ มานั่งใกล้ๆ ครูเนี่ย ใกล้ๆ มือครูหน่อยจะ ได้ดีได้สะดวก สมบัติเพียบ แฮ่! เหนื่อย หายไปไหนมา

นักเรียน b2 : ไปนอนบ้านเพื่อนมาครับ

กรณีศึกษา B : ไปนอนบ้านเพื่อนมา

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : คิดยังไงถึงได้ไปนอนบ้านเพื่อนโดยไม่บอกใครเลย

นักเรียน b2 : ทะเลาะกับที่บ้านครับ

กรณีศึกษา B : ครูไม่ได้ยิน ตัวเองอย่าพูดกับครูเบาๆ ตอนนี้ครูหูอื้อ ตาลาย ขอที่บ้านแล้ว?

นักเรียน b2 : ทะเลาะกับที่บ้านครับ

กรณีศึกษา B : ทะเลาะกันยังไงคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : ฟังแม่มีมันอีกอย่างหนึ่งนะ

นักเรียน b2 : ที่บ้านบ่น

กรณีศึกษา B : ใครบ่นเธอ

นักเรียน b2 : ปู่ครับ

การเริ่มต้นการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา B เป็นการเริ่มต้นการสัมภาษณ์โดยการ นำเข้าสู่เรื่องที่จะสัมภาษณ์โดยตรง กรณีศึกษาจะพูดคุยกับนักเรียนเสมือนเป็นผู้ที่ดูแลและมีหน้าที่ในการดูแลนักเรียนโดยตรง และเพื่อให้นักเรียนตระหนักว่ากรณีศึกษาได้รับความเดือดร้อน และมีความเป็นห่วงที่นักเรียนหนีออกจากบ้านในครั้งนี้ด้วยเช่นกัน โดยเทคนิคที่กรณีศึกษานำมาใช้และเห็นชัดเจนคือเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดเกี่ยวกับการเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับ

การถามคำถาม ซึ่งเป็นการกระตุ้นผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วยน้ำเสียง และการบอกนักเรียนว่า ทัศนศึกษาไม่ได้ยืมนักเรียนพูด เพื่อให้ให้นักเรียนพูดเสียงดังขึ้น เพราะการพูดเสียงดังขึ้นจะช่วย ลดความความตื่นเต้นและอัดอั้นใจได้ระดับหนึ่ง รวมทั้งการลดความเป็นอัตตา(ego) การกระตุ้น ความจำ และการลดการสับสนในการลำดับเหตุการณ์ด้วยการถามซ้ำ และทวนคำตอบของ นักเรียน นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคการเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม การจำกัดขอบเขตของ คำถาม และการแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำอย่างชัดเจนด้วย และการใช้เทคนิคที่ไม่ใช่ ภาษาพูด ได้แก่เทคนิค proxemics คือการใช้ระยะห่างระหว่างบุคคลในการสื่อความหมาย โดย ทัศนศึกษาให้นักเรียนยกเก้าอี้มานั่งใกล้กับทัศนศึกษา ซึ่งไม่ใช่การนั่งแบบเผชิญหน้ากัน

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

การดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียน b2 ของทัศนศึกษา B ในครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ทัศนศึกษา B : ปู๋ป่น บ่นว่าไงบ้างคะ สรุปร...

นักเรียน b2 : คำด่าผมไม่ดีอะครับ คำด่าผมคำหยาบ

ทัศนศึกษา B : เขาด่าเธอ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

ทัศนศึกษา B : เธอทำอะไรให้เค้าไม่พอใจ

นักเรียน b2 : ก็ เรื่องที่ผมไม่มาเรียน

ทัศนศึกษา B : เรื่องที่เธอหนีโรงเรียนพักหนึ่งใช้มั้ย

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

ทัศนศึกษา B : โกรธ ก็เลยไปอยู่บ้านเพื่อน

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

ทัศนศึกษา B : ไม่บอกใครเลย

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

ทัศนศึกษา B : คิดยังไงคะตัวเอง ที่ไปอยู่บ้านเพื่อน

นักเรียน b2 : (เงียบ)

ทัศนศึกษา B : ตอนจะออกจากบ้านเนี่ย โกรธ ไม่อยากอยู่ละ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

ทัศนศึกษา B : เราไปอยู่บ้านเค้า 2 วัน รึ 3 วัน

นักเรียน b2 : 2 วันครับ

กรณีศึกษา B : คิดยังไงคะ

นักเรียน b2 : ก็สบายใจดีครับ

กรณีศึกษา B : มีความสุข (ทั้งช่วงเวลา) รีเปล่า...สบายใจก็หมายความว่า
ว่ามีความสุข ไม่กังวลอะไร ไม่ทุกข์ร้อน ได้อยู่อย่างนี้
ไปเรื่อยๆ ก็ดี... ไช้มะ.. ไช้มะ

นักเรียน b2 : ไม่ใช่ครับ

กรณีศึกษา B : ที่ว่าเธอบอกสบายใจเนี่ย มันรู้สึกยังไงด้วย นอกเหนือ
จากความสบายใจ ถ้ามันไม่ใช่พวกนี้

นักเรียน b2 : ไม่ต้องฟังใครครับ

กรณีศึกษา B : ด้อย่างเดียว ที่ไม่ต้องฟังใครครับ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า และ ก้มหน้า)

กรณีศึกษา B : เราไม่คิดถึงเรื่องอื่นเลยหรือคะ b2

นักเรียน b2 : (เงิบ พยักหน้า และไม่ตอบคำถาม)

กรณีศึกษา B : ไม่คิดถึงเรื่องอื่นอีกละ

นักเรียน b2 : (เงิบ และไม่ตอบคำถาม)

กรณีศึกษา B : 2 วันอยู่บ้านเพื่อนทำอะไรบ้าง กิจกรรมที่ทำ

นักเรียน b2 : (ไม่ตอบคำถาม)

กรณีศึกษา B : เพื่อนเค้าเรียนหนังสือมั๊ยคะ

นักเรียน b2 : เรียนครับ

กรณีศึกษา B : ที่ไหนคะ

นักเรียน b2 :ครับ

กรณีศึกษา B : แล้วเค้าไปเรียนมั๊ยคะ 2 วันนั้นนะ

นักเรียน b2 : ไปครับ

กรณีศึกษา B : แล้วเธออยู่กับใครอะ

นักเรียน b2 : ผมก็ไปครับ

กรณีศึกษา B : ไปเป็นเพื่อนเค้าที่โรงเรียน เอ้า ! แล้วเธอเข้าไปเรียนกับ
เค้าได้หรือ

นักเรียน b2 : เปล่า

กรณีศึกษา B : ไปเฝ้าเค้าอยู่ที่โรงเรียน

นักเรียน b2 : ไม่ใช่ครับ

กรณีศึกษา B : เอ้า ! แล้วเธอไปไหน

นักเรียน b2 : เล่นเกมครับ

กรณีศึกษา B : ไปเล่นเกม ? (เสียงสูง)

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : 2 วัน มีความสุขมาก มันถึงไม่ได้คิดอะไรเลยไง ไซปะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : พอมันอยู่ในร่างเกมบ๊อบ มันก็เพลินเลยไซ้มัย

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เซ็คนะ นี่ฉันชวนเธอเซ็คนะ b2 ชวนเซ็คว่า เฮ้ย ! สิ่ง
b2 ทำเนี่ย มันใช่ความสุขจริงๆ หรือเปล่า ครูเนี่ยจะต้อง
บอกว่าไม่คุยกับ b2 ก็ได้นะ นี่ก็เหนื่อยเหนื่อย วันนี้
ทำงานทั้งวัน รอเธอ ตอนเธอมาโต๊ะฉันก็ไม่ว่างจริงๆ
ฉันเรียกเธอมาพบแต่เข้าก็ได้ b2 นะ แต่ครูรู้สึกผิดหวัง
อะ แล้วครูก็เสียใจมากที่ b2 ทำแบบนี้ ถ้าเข้าครูเรียก
b2 มาเนี่ย ครูคงดู b2 รุนแรงมากเลย เพราะครูรู้สึก
เสียใจ แล้วก็ผิดหวัง แต่พอเย็นเนี่ยะ อะ รู้สึกตัวเอง
เบาลงละ อารมณ์ดี (เว้นช่วงเวลา) ขึ้นอีกนิดนึง ก็นั่ง
ถามตัวเองว่าจะคุยกับ b2 ได้มัย หรือจะปล่อยให้ b2
ไปตามยถากรรม ก็..ก็ เดี่ยวอาทิตย์หน้าก็ไม่เจอกัน
แล้ว ฉันก็ไม่อยู่ เธอมาโรงเรียนนิดเดียวก็สอบ สอบ
เสร็จเธอก็ไปเป็นคนอื่นละ ไม่ใช่ลูกศิษย์ละ จะเป็นจะ
ตายจะร้ายจะดีฉันก็ไม่ต้องรู้ละ จริงมะ ไซ้มัย

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : b2 เธอเรียนจบหรือไม่จบ(ชื่อกรณีศึกษา)ต้อง
รับผิดชอบมัยคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ต้องมัยลูก ต้องมัย หี

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ไม่ต้อง (ลากเสียงยาว) ฉันก็ถามตัวเองทั้งวันเลยนะ
ว่าฉันจะคุยกับเธอมัย แล้วฉันก็รู้สึกว่า เอาวะ คุย
หน่อยก็ดี เผื่อจะทำให้ b2 คิดอะไรได้มากขึ้น ชีวิตที่

เหลือของ b2 จะได้ไม่ผิดพลาดอีก นี่เป็นความรู้สึกของครูนะ ว่าชีวิต b2 ตอนนี้เริ่มผิดพลาด แต่ b2 เป็นชีวิตที่ b2 โอเคละ มีความสุขละ ดีละ เราอาจจะมองกันคนละแง่ แต่ครูมองในมุมที่ว่าครูโตกว่า ครูเป็นผู้ใหญ่ ครูเห็นว่าอะไรมันจะเกิดขึ้น แล้วครูก็กังวลแทน b2 อาจจะไม่กังวลกับตัวเองเลย แต่ครูกังวลแทน งั้นครูถึงจะชวน b2 ดูว่า b2 ไปอยู่ตรงนั้นเนี่ย มันมีความสุขจริงๆ หรือ b2 ไม่กังวลกับเรื่องอะไรอีกเลยหรือ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : มันแว็บ นึกถึงเรื่องแม่ขึ้นมาบ้างมัยคะ นึกถึงเรื่องพ่อที่ยังนอนอยู่ในโรงพยาบาลบ้างมัยคะ พ่อก็อาการหนัก นึกหนักมัยตามจริง

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ถ้าพ่อเกิดรู้เรื่องแล้วซ็อค ตายลงไปในวันที่ b2 นี้ออกจากบ้านเนี่ย คิดบ้างมัยคะ ตอนที่ไปอยู่บ้านเพื่อน

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : คิดบ้างมัยคะ (เสียงเบาลง) หรือเฉยๆ คิดถึงพ่อก็ไม่เป็นไร พ่ออยู่โรงพยาบาล ไม่ได้ดื้อดร้อน ได้มีโอกาสคิดแบบนี้บ้างมัยคะ

นักเรียน b2 : คิดครับ

กรณีศึกษา B : คิดแล้วตอบตัวเองว่าไงคะ

นักเรียน b2 : ให้เพื่อนโทรไปบอกแม่

กรณีศึกษา B : เพื่อนโทรไปบอกหรือเปล่านั้น

นักเรียน b2 : โทรครับ

กรณีศึกษา B : โทรไปบอกแม่วันไหน

นักเรียน b2 : โทรวัน...อังคารครับ

กรณีศึกษา B : เธอออกจากบ้านไป...?

นักเรียน b2 : วันพุธ

กรณีศึกษา B : เธอออกจากบ้านไปวันอังคารไม่ใช่หรือ ไปอยู่โน้นคืนหนึ่งกับวันหนึ่งแล้ว ถึงได้โทรมาบอกแม่ในวันพุธ พอดีกลับมามีหรือยัง

นักเรียน b2 : กลับมาแล้วครับ

กรณีศึกษา B : กลับมาตอนกี่โมง

นักเรียน b2 : กลับมาตั้งแต่เย็นวันพุธแล้วครับ

กรณีศึกษา B : เย็นวันพุธ (เสียงเบา) พกห้อยที่บ้านทั้งวัน

นักเรียน b2 : ไปหาหมอครับ

กรณีศึกษา B : ไปหาหมอกับใคร

นักเรียน b2 : แม่ครับ

กรณีศึกษา B : ไปเยี่ยมพ่อหรือหรือไปตรวจตัวเอง

นักเรียน b2 : ตรวจตัวเองครับ

กรณีศึกษา B : ตัวเองเป็นอะไร

นักเรียน b2 : ไม่สบายครับ

กรณีศึกษา B : ป่วย?

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : ที่กลับบ้านเพราะป่วย?

นักเรียน b2 : ปวดหัวธรรมดาครับ

กรณีศึกษา B : พอกลับมาทำไมแม่พาไปหาหมอเลยล่ะ แม่เห็นป่วย
เลยพาไปหาหมอ

นักเรียน b2 : บอกแม่ครับ

กรณีศึกษา B : แม่รีบพาไปหาหมอมะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : หรือแม่บอก....- งตายเป็นอะไร

นักเรียน b2 : รีบพาไป

กรณีศึกษา B : รีบพาไป (เสียงเบา) ตูๆ ความเป็นแม่เนอะ ลูกทำเข้าใจ
เกือบตาย แม่มาเฝ้าถึงที่นี่ แล้วก็เที่ยวตามหาเพื่อน
เธอเนี่ย ที่ห้องมันก็บอกไม่รู้ โทรศัพท์หาฉันเป็นว่าเล่น
เลยเนี่ย 'ลูกชายกลับหรือยัง ลูกชายติดต่อกลับมาบ้าง
หรือเปล่า มีเพื่อนคนไหนรู้มัย ให้บอก b2 หน่อยนะ
ว่าแม่เนอะไม่โกรธหรอก ให้กลับบ้านเถอะ แม่ไม่ว่า
อะไร' (ทิ้งช่วงเวลาเงียบ) พ่อรู้มัยว่าตัวเองออกจากบ้าน

นักเรียน b2 : รู้ครับ

กรณีศึกษา B : รู้แล้วพ่อว่าไง ได้เจอพ่อหรือยัง

นักเรียน b2 : ยังครับ

กรณีศึกษา B : แม่เล่ามั๊ยคะว่าพ่อว่ายังไง

นักเรียน b2 : ไม่เล่าครับ

กรณีศึกษา B : แล้วพอจะเดาได้มะ ว่าพ่อคิดยังไง

นักเรียน b2 : คิดเหมือนแม่

กรณีศึกษา B : หือ!

นักเรียน b2 : คิดเหมือนแม่

กรณีศึกษา B : คิดเหมือนแม่คิดยังไง

นักเรียน b2 : ลูกไปไหน

กรณีศึกษา B : ลูกไปไหน

นักเรียน b2 : ทำไมไม่บอก

กรณีศึกษา B : ทำไมไม่บอก

กรณีศึกษา B : ความรู้สึกคืออะไรคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : โกรธ เกลียด

นักเรียน b2 : เป็นห่วง

กรณีศึกษา B : หือ! ไม่ได้ยินคะ

นักเรียน b2 : เป็นห่วงครับ

กรณีศึกษา B : เป็นห่วงน้อ b2 รู้ทุกอย่างเลยอะ (ทั้งช่วงเวลา... เงิบ)
นี่ถึงโรงเรียน นี่ถึงเพื่อน นี่ถึงครู นี่ถึงการเรียนที่
จะจบบ้างมั๊ยคะ

นักเรียน b2 : นึกครับ

กรณีศึกษา B : นึก แล้วคิดยังไงกับมันคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : คิดยังไง b2

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : ไม่จบก็ได้?

นักเรียน b2 : เปล่าครับ

กรณีศึกษา B : โอ้ย! ตัวเองพูดดั่งๆ ครูไม่ได้ยิน ครูปวดหัว

นักเรียน b2 : เปล่าครับ

กรณีศึกษา B : เอ้า ! ถ้าเปล่า ทำไมไม่มาโรงเรียนอะ แสดงว่า 3 วัน
นั้น b2 คิดว่าไม่จบก็ได้

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : หรือไม่คิดถึงโรงเรียนเลยตอนนั้น

นักเรียน b2 : คิดว่าคงไม่มีโอกาสจบ

กรณีศึกษา B : อะไรเป็นสาเหตุทำให้คิดว่าไม่มีโอกาสจบ

นักเรียน b2 : หยุดโรงเรียนติดต่อกันหลายวัน

กรณีศึกษา B : หยุดวันแรกเนี่ย ยังไม่ได้ไปอยู่บ้านเพื่อน แต่หายไป
เฉยๆ อีกแล้ว อย่างนั้นทำไม แต่งตัวออกจากบ้านแล้ว
หายไป หรือว่าอยู่บ้าน

นักเรียน b2 : แต่งตัวแล้วก็ออกมาจากบ้าน ประมาณ 7 โมงอะครับ

กรณีศึกษา B : ไปไหน

นักเรียน b2 : ไปอยู่บ้านเพื่อน

กรณีศึกษา B : ไปอยู่บ้านเพื่อน ทั้งที่ก่อนหน้านี้เราก็เคยสัญญากัน
แล้วว่าเราจะไม่หนีเรียนอีกแล้ว ไซ้มะ ไซ้ปะตัวเอง
แล้วพอฟ่ตัวเองป่วย ตัวเองก็หยุดไปโรงพยาบาลหรือเปล่า

นักเรียน b2 : เปล่า

กรณีศึกษา B : เปล่า แต่ที่หยุดนี้คือหยุดไปอยู่บ้านเพื่อน คิดเพื่อน
หรือเปล่าคะตอนนี้

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : เอ้า ! ไม่ติดเพื่อน ไปเฝ้าเค้าอยู่ทำไมละลูก

นักเรียน b2 : เบื่อที่บ้านครับ

กรณีศึกษา B : เบื่อที่บ้าน เบื่อเค้านะหรือ เบื่อที่เค้าน่า เบื่อที่เค้าไม่
ตามใจเหมือนเคยไซ้มะคะ

นักเรียน b2 : แม่จะด่าตลอด

กรณีศึกษา B : อะไร? แม่บอกว่าไม่เคยมีใครตี ใครดู b2 เลย มีทุก
อย่างให้พร้อม นี่แม่พูดไม่จริงหรือ ...มีห้องส่วนตัวไซ้มะ

นักเรียน b2 : เปล่าไม่ได้นอนคนเดียวครับ

กรณีศึกษา B : นอนกับพี่ชาย พี่สาว?

นักเรียน b2 : พี่สาว

กรณีศึกษา B : พี่สาว มีอุปกรณ์อะไรบ้างที่แม่ซื้อหามาไว้ให้

นักเรียน b2 : มีเตียง มีเกม มีวิทยุ แล้วก็พัดลม คอมพิวเตอร์ครับ

กรณีศึกษา B : ต้องช่วยที่บ้านทำงานมากมัย

นักเรียน b2 : ไม่ต้องช่วยอะไรเลย

กรณีศึกษา B : ไม่ต้องช่วยอะไรเลย แล้วหน้าที่ b2 คือ ขอให้มา

โรงเรียน เรียนหนังสือ กลับบ้านก็ว่าง มีอุปกรณ์
อำนวยความสะดวก อันที่ฟังเด็กจะควรมี เท่าที่พ่อแม่
จะมีกำลังหา จริงมัยคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : มากกว่านี้พ่อแม่ก็อาจจะไม่ไหว หรือเปล่าไม่รู้ พ่อ
แม่เธอรวบพอกี่จะซื้ออะไรให้มากกว่านี้ได้มัย

นักเรียน b2 : ไม่น่า

กรณีศึกษา B : นี่ก็เรียกว่าเต็มที่แล้วน้อ กับลูก 2 คน มีพี่ 2 คนหรือ
เปล่าคะ

นักเรียน b2 : 3

กรณีศึกษา B : น้องหรือพี่อีกคน

นักเรียน b2 : น้อง

กรณีศึกษา B : น้อง แล้วน้องอยู่ไหนอะ

นักเรียน b2 : อยู่.....(ชื่อโรงเรียน)ครับ

กรณีศึกษา B :(ชื่อโรงเรียน) อยู่กับแม่ นอนนอนนอนกับพี่

นักเรียน b2 : นอนกันนอนในบ้านเดียวกันครับ

กรณีศึกษา B : รวม แต่อุปกรณ์นี้ใช้ด้วยกัน พี่น้อง?

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : แล้วอะไรที่ b2 คิดว่า ถ้าทำมากกว่านี้แล้วจะตามใจ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ตัวเองอยากให้เค้าตามใจตัวเองเรื่องอะไรบ้าง

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ค่ะ?

นักเรียน b2 : ที่ปั่น แม่ว่าเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน

กรณีศึกษา B : ค่าใช้จ่ายที่ใครใช้

นักเรียน b2 : ผมครับ

กรณีศึกษา B : เธอหรือ หรือทุกคน

นักเรียน b2 : เป็นค่าโทรศัพท์ครับ

กรณีศึกษา B : เธอใช้โทรศัพท์ที่บ้านเยอะมาก อย่างนั้นหรือเปล่านั้นคะ

นักเรียน b2 : ก็ต่ออินเทอร์เน็ตครับ

กรณีศึกษา B : ต่ออินเทอร์เน็ต เล่นเน็ตใช่ไหมคะ แล้วมันเปลืองเดือน
หนึ่งตกเท่าไร

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : รั้มั้ยคะ ค่าโทรศัพท์ที่บ้านเธอเดือนหนึ่งเท่าไร

นักเรียน b2 : พันเดียว

กรณีศึกษา B : ตั้งพันนึง คุณสิ พันเดียว (หัวเราะ) หนึ่งพันเลขนะ b2
แรงงานขั้นต่ำเดี๋ยวนี้อาจเกือบตาย ยังได้วันละ 130
เลขนะ b2 วันหนึ่งทำงาน 8 ชั่วโมง แรงงานขั้นต่ำที่เพื่อ
เธอถามในห้องเมื่อกี้นะ ทำงานตั้งเกือบ 10 วันเพื่อเงิน
พันเดียวเนี่ย เอ้า ! พ่อแม่บ่น หรือใครบ่นเรื่องค่า
โทรศัพท์

นักเรียน b2 : ญาติๆ ครับ

กรณีศึกษา B : อยู่รวมกันกับญาติๆ ด้วยในบ้าน ทุกคนก็บ่นว่าค่า
โทรศัพท์มันแพง เป็นเพราะ b2 ใช้พ่อกับแม่เธอบ่น
ประโยคนี้น่ามั๊ย

นักเรียน b2 : พ่อบ่นครับ

กรณีศึกษา B : พ่อบ่น แม่บ่นมั๊ยคะ

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ไม่บ่น เราไม่พอใจที่พ่อบ่น ญาติก็บ่นอย่างนั้นหรือคะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : แล้วพอความไม่พอใจเนี่ย ทำได้ด้วยวิธีการออกจาก
บ้านไปอยู่ที่อื่น

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : นี่ก็เป็นวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดละ หรือ b2 หรือ? มีเรื่อง
ค่าโทรศัพท์แล้วมีเรื่องอะไรอีกที่เค้านบ่น b2

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เรื่องไรคะ

นักเรียน b2 : เรื่องค่าไฟครับ

กรณีศึกษา B : ค่าไฟ มันเปลืองมันแพง อะไรอีกคะ

นักเรียน b2 : ค่าโทรศัพท์อย่างเดียว

กรณีศึกษา B : อ้อ แสดงว่าพฤติกรรมหลายอย่างของ b2 เนี่ย มันทำให้คนในบ้านรู้สึกไม่พอใจซะมั๊ย

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : ที่เค้าบอก b2 เนี่ย เค้าเจตนาอะไรคะ

นักเรียน b2 : หวังดีครับ

กรณีศึกษา B : อ้อ! หวังดีจริงหรือ เค้าเจตนาอะไรคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เจตนาให้ b2 โกรธ หนีออกจากบ้าน เจตนาให้ b2 รู้สึกอายที่ถูกว่า หรือเจตนาเพื่อให้ b2 ลดพฤติกรรมเหล่านี้ลง เพื่อช่วยกันประหยัด หรืออื่นๆ เธอว่าเค้าบอกเพื่ออะไรคะ

นักเรียน b2 : เพื่อลดพฤติกรรมลง

กรณีศึกษา B : เพื่อช่วยกันให้... ทำไรคะ

นักเรียน b2 : ประหยัด

กรณีศึกษา B : ประหยัด ประหยัดนี่ประหยัดเงินใครละลูก

นักเรียน b2 : เงินปู่

กรณีศึกษา B : เงินปู่ ปู่เป็นคนคุมเงินทั้งหมดในบ้านหรือคะ พ่อ อาก้ออะไร พี่น้องเธอ ญาติเธอหาเงินได้ เงินก็ไปรวมอยู่ในงสี้ ใครจะเบิกจะใช้ปู่ก็เป็นคนจ่ายให้

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : อ้อ..ปู่ก็อยากให้ช่วยกันประหยัดว่าจันถอะ ใช่มั้ยคะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : แล้วถ้าคนอื่นเค้าใช้เปลืองเนี่ย ปู่ว่ามีคะ

นักเรียน b2 : ไม่ว่าจะครับ

กรณีศึกษา B : เช่นใครคะ ที่ใช้เปลืองแล้วปู่เธอไม่บ่น

นักเรียน b2 : ซีโกครับ

กรณีศึกษา B : ซีโก นี่คือใครคะ

นักเรียน b2 : น้องพ่อครับ

กรณีศึกษา B : น้องของพ่อเค้าทำงานแล้วหรือว่าเค้ายังเรียนหนังสืออยู่

นักเรียน b2 : ทำงานแล้วครับ

กรณีศึกษา B : เค้าเอารายได้นั้นมาให้ปู่มีัยคะ

นักเรียน b2 : ก็ให้มั่งครับ

กรณีศึกษา B : อ้อ นึกๆ นึกสภาพนะคะ เค้าทำงานแล้ว มีเงินเดือน
เอามาให้ที่บ้าน เพราะฉะนั้นถ้าเค้าจะใช้อะไรที่สิ้น
เปลืองไปบ้าง มันก็เหมือนกับเค้าก็ช่วยทำอะไรคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : ช่วยออกตังค์ ช่วยหาไข่มั้ยคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : เค้าก็มีสิทธิ์จะใช้เยอะหน่อย อะ ปู่ก็ไม่ว่า แต่ b2 เนี่ย
ซึ่งไม่เคยต้องช่วยที่บ้านทำอะไรเลย ฟังดีๆ นะ ที่บ้าน
ต้องส่งเสียให้เรียน ถูกมั้ยคะ แล้วยังใช้ของเปลืองอีก
ซึ่งเป็นภาระที่ที่บ้านต้องจ่ายเพิ่ม นึกถึงอกของปู่เนี่ย
b2 จะบ่นมั้ยลูก

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : หรือปล่อยม้น นึกถึงถ้าเราต้องเป็นคนหาเงินนะ b2
แล้วมีคนใช้เงินของเราสุรุ่ยสุร่าย เราจะคิดยังไงละคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : หึ

นักเรียน b2 : ไม่พอใจครับ

กรณีศึกษา B : จริงเปล่า ตอบครูต้องตอบจริงๆ นะ ครูไม่คิดว่าตัวเอง
จะตอบเล่นๆ นะ ตัวเองมีปากกาซื้อมา 2-3 ด้าม
เพื่อนเอาไปใช้แล้วไม่ประหยัดของตัวเองอะ เอาไปทำ
หาย ทั้งขว้าง ตัวเองซึ่งเป็นเจ้าของจะรู้สึกยังไงคะ

นักเรียน b2 : โกรธ

กรณีศึกษา B : โกรธ ลืควิดซื้อมาอันละตั้งห้าหกสิบใช้ปะ เต๋ยมเพื่อน
เอาไปซิดเล่น ใช้เล่นหมดไปครึ่งค่อนอัน ตัวเองจะรู้สึก
ยังไงคะ

นักเรียน b2 : เสียตาย

กรณีศึกษา B : มันจะแตกต่างจากความรู้สึกของปู่มีัยคะ

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ปู่คงไม่โกรธหรอกค่ะ แต่ปู่คงไม่รู้จะทำยังไง นอกจาก
 ดุว่า เพื่อให้หลานเนี่ย หยุดพฤติกรรมอย่างนั้น ครู
 มองอย่างนั้นนะค่ะ ครูอาจจะพูดกับ b2 เพราะ เพราะ
 ว่าครูเรียนหนังสือ แต่ปู่ได้เรียนหนังสือมั้ยะ

นักเรียน b2 : ไม่ทราบครับ

กรณีศึกษา B : ปู่อ่านภาษาไทยได้มั้ยะ

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ปู่จบปริญญาตรีมั้ยะ

นักเรียน b2 : (ส่ายหน้า)

กรณีศึกษา B : ไม่จบหรอกน้อ เชื่อว่า เพราะคนจีนเนี่ย ปู่เป็นคนจีน
 มาจากโพ้นทะเลหรือเปล่า หรือเกิดในเมืองไทย

นักเรียน b2 : ไม่ทราบครับ

กรณีศึกษา B : อ้อ! ปู่คงไม่ได้เรียนหนังสือมาเยอะหรอก ถ้าปู่คง
 จะมีเวลามานั่งเล่าโลม พูดจากับหลานดีๆ เนี่ย คงทำ
 ไม่ได้ งานวิธีการที่พ่อแม่ผู้ปกครองทั่วไปจะใช้ก็คือ?
 (ทิ้งช่วงเวลาให้ตอบ)

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ด่าลูก เพื่อให้มันยุติ หยุด จริงมั้ยะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : ด่ามัน มันจะได้หยุด เค้เข้าใจว่าอย่างนั้น ครูถามว่า
 เค้เจตนาเนี่ย เค้เจตนาให้ช่วยกันประหยัดนะ ครู
 เชื่อว่าถ้าเค้บอก b2 ดีๆ b2 ก็จะไม่โกรธ ไร้มั้ยะ

นักเรียน b2 : ครับ (ขณะนี้นักเรียนร้องไห้)

กรณีศึกษา B : แล้ว b2 จะหยุดมั้ยะ ไหน (หัวเราะ)เงยหน้ามาสบตา
 ครูหน่อย ถ้าปู่มาบอกดีๆ ว่า b2 นะ ช่วยกันประหยัด
 ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ หน่อยนะ ปู่หาคนเดียว
 เงินไม่พอใจ b2 จะหยุดจริงๆ หรือ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ก่อนที่เค้จะด่าเนี่ย เค้บอกดีๆ หรือเปล่า

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ไม่เคยเลย ด่าอย่างเดียวเลย

นักเรียน b2 : เคঁาเอาแต่ว่า ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์อย่างเนี่ย ครับ

กรณีศึกษา B : ด่าว่ายังไงคะ ไหนจำได้มั๊ยคะ

นักเรียน b2 : (เงิบลึกครู่)....แปลไม่ออกครับ ปูพูดภาษาจีนครับ

กรณีศึกษา B : ปูพูดภาษาจีน อู!! ปูพูดภาษาไทยไม่ได้หรือ

นักเรียน b2 : ได้เป็นบางคำครับ

กรณีศึกษา B : มีไ้.....ไ้.....(คำหยาบในภาษาจีน) (หัวเราะ) อย่าง
เนี่ยมีมั๊ย

นักเรียน b2 : ด่าไปเรื่อย

กรณีศึกษา B : ด่าไปเรื่อย แล้วปูใช้คำพูดเหล่านี้กับคนอื่น ๆ ในบ้าน
บ้างมั๊ย

นักเรียน b2 : ใช้ครับ ๆ

กรณีศึกษา B : ใช้ ใช้กับใครคะ

นักเรียน b2 : พ่อ แม่

กรณีศึกษา B : พ่อ แม่เธอ กับญาติคนอื่น ๆ ใช้มั๊ยคะ

นักเรียน b2 : ไม่ค่อยเท่าไร

กรณีศึกษา B : แต่จะใช้กับพ่อแม่เยอะหน่อย แล้วก็เธอใช้มั๊ยคะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : กับพี่สาวล่ะ

นักเรียน b2 : แค่นี้ก็จะแยะแล้ว

กรณีศึกษา B : น้องล่ะ

นักเรียน b2 : น้องยังเด็กอยู่

กรณีศึกษา B : น้องเล็กๆ นี้นะ ปูไม่ได้เคยด่าแบบนี้ใช้มั๊ย

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : อ่า แสดงว่าปูก็ใช้กับคนหลายคน ถ้าเรามองในแง่ที่
เข้าใจปูบ้าง ครูว่ามันจะน่าจะเหมือนเธออะ ที่พูดอะไร
ต้องนำหน้าด้วยคำ 'ไ้.....' ก่อนอะ (หัวเราะ) มีมั๊ย
เพื่อนเธอแบบเนี่ย

นักเรียน b2 : (พยักหน้า ยิ้ม)

กรณีศึกษา B : ไ้.....-งไปไหนมา มันด่ามั๊ยคะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : มันเป็นประโยคที่ทักทายด้วยความสนิทสนมรักใคร่ แล้วถ้าเรียก b2 ไปไหนมา เดียวว่าไม่รักกันจริง มานี้เพื่อนถามมัยคะ ไปไหนมา

นักเรียน b2 : (พยักหน้า) ถามครับ

กรณีศึกษา B : มีพูดไ้.....ก่อนมัย

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : -งไปไหนมา

นักเรียน b2 : ถามครับ ถามบ้าง

กรณีศึกษา B : มัน มัน บางทีมันเป็นภาวะการติดปากไป b2 นี่ก็ออกมัยคะ ติดปากดำไว้ก่อน ใจอาจไม่คิดอะไร ครูไม่ทราบนะ ครูไม่รู้จักับเธอ ถ้ามองในแง่ที่ให้ความเป็นธรรมกับผู้ใหญ่บ้าง เพื่อที่เราจะได้มีความสุขขึ้นใจ b2 เพราะ b2 ห้ามพูดดำได้มัย

นักเรียน b2 : ไม่ได้ครับ

กรณีศึกษา B : ขนาดพ่อเรา ซึ่งเป็นลูกของปู่ใช่ปะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : ปู่ยังทำไม่เลย

นักเรียน b2 : ดำ

กรณีศึกษา B : ยังดำเลย ปู่ทำอะไรผิดคะ ปู่ดำเนี่ย

นักเรียน b2 : กินเหล้า

กรณีศึกษา B : กินเหล้า นี่พ่อเป็นตับด้วยใช่มะ เห็นแม่บอกกระเพาะเลือดออกด้วย ตับมีปัญหาด้วย

นักเรียน b2 : ปวดหลัง ขาบวม

กรณีศึกษา B : ปวดหลัง ขาบวม แสดงว่าพ่อทำผิด ปู่ไม่อยากให้ลูกกินเหล้า ปู่ทำไ้คะ

นักเรียน b2 : ดำ

กรณีศึกษา B : ดำ ใช่ปะ ถ้าพ่อเลิกกินเหล้าปู่จะเลิกดำมัยคะ

นักเรียน b2 : ไม่ดำครับ

กรณีศึกษา B : ถ้า b2 ลดพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตลงบ้าง ลดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มากๆ ลงบ้าง อย่างที่แม่บอก ใช้ที่ 4-5 ชั่วโมง แม่พูดจริง พูดเท็จละ หูเธอไม่ระบมหมดหรือ

นักเรียน b2 : เค้าโทรเข้ามาครับ

กรณีศึกษา B : อ้อ ต่อให้เค้าโทรเข้ามา ระยะเวลาที่มันนานขนาดนั้น ผู้ใหญ่ก็รู้สึกหงุดหงิด ใช่มั้ยคะ โทรศัพท์ที่บ้านต้องใช้การคำด้วยใช่ปะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : มันก็จะทำให้ที่บ้านเสีย เสียรายได้ใช่มั้ยคะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : ถ้า b2 ลดลงบ้าง บู่ก็จะลดพฤติกรรมการด่าลงนะครู ว่า มันก็คงต้องด้วยกันทั้งสองฝ่ายอะ ไม่รู้สิ ไม่รู้จะบอกว่ายังไง แต่บอก b2 ได้อย่างเดียวว่า ถ้า b2 นิดหน่อยก็ออกจากบ้าน นิดหน่อยก็เสียใจ แล้วไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองน้อ b2 ก็จะทำแบบเนี่ยไปตลอดเวลา ผลเสียตกอยู่ที่ใครละ เอ้อ ! เรามาดูสิ b2 หนีออกจากบ้านเนี่ย ผลเสียอยู่ที่ใคร

นักเรียน b2 : ที่ตัวผมครับ

กรณีศึกษา B : หรือ เสียอะไรบ้างคะตัวเอง

นักเรียน b2 : การเรียนครับ

กรณีศึกษา B : อนาคตหายไปใช่มั้ยคะ อะไรอีกคะ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : บู่เสียอะไรบ้าง

นักเรียน b2 : เสียหน้า

กรณีศึกษา B : เสียหน้า อาจที่มีหลานไม่ตี สะใจมั้ยคะ บู่เสียหน้า

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : ลีๆ พอใจหรือเปล่า นะสะใจดี ไหนๆ ก็ดำ..แล้ว .. ทำซะให้สะใจ พ่อแม่เสียอะไรคะ หี

นักเรียน b2 : เสียใจ

กรณีศึกษา B : เสียใจ สะใจมั้ยคะที่พ่อแม่เสียใจ ทำให้พ่อแม่เสียใจ

b2 รู้สึกพอใจมั้ยคะ

นักเรียน b2 : ไม่

กรณีศึกษา B : ไม่ แต่ทำให้ปู่เสียหน้าได้ b2 รู้สึกพอใจ ที่ได้

แก้แค้นใช่ปะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เรียกว่าแก้แค้นได้มะ

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : เออ ครูถามตัวเองไง หรือแค่ทำให้รู้สึกสะใจเล่นๆ

นักเรียน b2 : คำหว่างชื่อเสียงมากกว่าผม

กรณีศึกษา B : อ้อ เงยหน้าพูดกับครู คำ คำหว่างชื่อเสียงมากกว่าลูกหลาน b2 เข้าใจอย่างนั้นนะคะ แล้วถ้าลูกหลานประพฤติดีเนี่ย ผลดีตกอยู่ที่ใครคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ลูกหลานเองได้ใช่ปะ บอกให้ลูกหลานทำดี บอกให้ลูกหลานขยันเรียน บอกให้ลูกหลานเป็นเด็กดี ปู่ได้หน้าแน่นอน (เน้นเสียง) ดึกว่าถาม b2 เป็นไงปู่ อู๊ย! สอบเข้าที่โน่นก็ได้ เรียนหนังสือก็เก่ง ดุสิเป็นเด็กดี ปู่ได้หน้าบานเป็นกะโล่เลย ปู่ได้อะไรอีกคะ นอกจากได้หน้า

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เออ คิดสิ นอกจากได้หน้าแล้วปู่ได้อะไรอีกคะ

นักเรียน b2 : ภูมิใจ

กรณีศึกษา B : ภูมิใจ อะได้อะไรอีกคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ทำงานน้อยลงมั้ยคะปู่

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ทุกวันนี้ปู่ยังทำงานอยู่มั้ยลูก หรือเก็บเงินเฉยๆ

นักเรียน b2 : ทำงานด้วย

กรณีศึกษา B : ทำงาน b2 เป็นเด็กดี มาเรียนหนังสือทุกวัน สอบได้ที่ ดีๆ ปู่ทำงานน้อยลงมั้ยคะ

นักเรียน b2 : น้อยลง

กรณีศึกษา B : เหนื่อยน้อยลงมั้ยะ

นักเรียน b2 : เหนื่อยน้อยลงครับ

กรณีศึกษา B : เราต้องทำตรงไหนคะ

นักเรียน b2 : หมั่นตั้งใจเรียน

กรณีศึกษา B : หมั่นตั้งใจเรียน พอปุ้ภูมิใจ ปุ้มีความสุข ปุ้ก็มีกำลังใจ
ที่จะ(เว้นให้ตอบ)

นักเรียน b2 : ทำงานครับ

กรณีศึกษา B : ทำงาน ที่เคยเหนื่อยมาก พอเห็นหลานตั้งใจเรียน ปุ้ก็
มีความสุขใช้มั้ยะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : ปุ้เคยเรียกร้องให้ b2 ช่วยงานในบ้านมั้ยะ

นักเรียน b2 : เคยครับ

กรณีศึกษา B : ให้ทำอะไรบ้างคะ

นักเรียน b2 : ให้ทำงานในบ้านอะไรอย่างนี้ะครับ

กรณีศึกษา B : ช่วยทำงานบ้านบ้าง งานกิจการร้านค้า เคยมอบ
หมายให้ทำมั้ยะ

นักเรียน b2 : ไม่เคยครับ

กรณีศึกษา B : ไม่เคย แสดงว่าไม่ได้หวังพึ่ง อยากให้หลานเรียน
หนังสืออย่างเดียวใช้มั้ยะ อยากให้หลานมีอนาคต เรียน
หนังสือดีๆ แล้วปุ้จะได้มีความสุข ภูมิใจ ได้หน้า ปุ้ยินดี
ดีเหนื่อยนะ (เว้นช่วง) ปุ้เธออายุเท่าไร๋ ตอนเนี้ย

นักเรียน b2 : 78

กรณีศึกษา B : 78 (เสียงตกใจปนแปลกใจ) ยังทำงานอีกหรือ ทำ
อะไรอะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ที่บ้านทำงานอะไร

นักเรียน b2 : ขายก๋วยเตี๋ยวครับ

กรณีศึกษา B : ปุ้ทำขายเองเลยหรือ

นักเรียน b2 : ทำน้ำก๋วยเตี๋ยวครับ

กรณีศึกษา B : ตั้มน้ำ ปรงรส ต้องยกอะไรหนักๆ มั้ยะ

นักเรียน b2 : อยู่หน้าเตาครัว

กรณีศึกษา B : อยู่หน้าเตาไฟ รั้นมัย

นักเรียน b2 : รั้นครัว

กรณีศึกษา B : คนอายุ 78 (เสียงตกใจ) พ่อฉัน 65 เลิกทำงานแล้ว อยู่บ้าน ลูกส่งเงินไปให้ใช้ ฉันให้พ่อฉันหยุดทำงานแล้ว ฉันกลัวเตาตายเร็ว ปู่เธอ 78 ยังต้องยกของหนักๆ b2 อายุเท่าไรตอนนี้

นักเรียน b2 : 15 ครัว

กรณีศึกษา B : เธอว่า เธอกับปู่ใครแข็งแรงกว่ากัน ผู้กันใครจะชนะ (หัวเราะ)

นักเรียน b2 : ปู่ครัว

กรณีศึกษา B : ปู่ตัวใหญ่กว่าเธอหรือ แข็งแรงกว่าเธอหรือ

นักเรียน b2 : ก็แข็งแรงครัว

กรณีศึกษา B : เร็วแรงเค้าดีกว่าเธอหรือ

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : เฮ้ย ! ต้องคิดอย่างเป็นธรรมนะ เด็กผู้ชายกำลังฉกรรจ์ อายุ 15 กับคนแก่อายุ 78 ปู่ยังเดินเหินส่งผ้าผืนทำงานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว?

นักเรียน b2 : ไม่ครัว

กรณีศึกษา B : b2 ไม่เคยเห็นไร่มัยคะ ว่าปู่เหนื่อยริเปล่า ไม่เคยสังเกตไร่ปะ ว่าปู่แก่หรือไม่แก่

นักเรียน b2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา B : เคยได้เฝ้าสังเกตมัย เวลาที่ปู่ยกของหนักๆ เนี่ย ปู่มีอาการยังไง

นักเรียน b2 : มือลั่น

กรณีศึกษา B : มือลั่น คนแก่น้อย มือก็จะอยู่อย่างนี้ไร่มัย (ทำท่าทางมือลั่น) เร็วแรงมันก็จะถดถอย อันนี้เราก็รู้ไร่มัยคะ เพียงแต่ปู่อาจจะรู้สึกว่ามันเป็นชีวิตประจำวัน ฉันทำได้ ถ้าจะต้องให้ b2 ไปทำเนี่ย ความที่รักหลาน ไม่อยากให้หลานเหนื่อย เพราะฉันรู้ว่างานแบบนี้มันทำไม (ทิ้งไว้ให้ตอบ)

นักเรียน b2 : เหนื่อย

กรณีศึกษา B : มันเหนื่อย มันยาก ฉันยินดีเหนื่อยที่จะส่งเงินให้มันไปเรียน มันจะได้ทำงานดีๆ ไม่ต้องเหนื่อยเหมือนฉัน ครูเข้าใจว่าปู้คิดแบบนี้ แต่ปู้ไม่ได้บอกความคิดแบบนี้กับ b2 นี้คะ ปู้แสดงไม่เป็นอะ ที่จะให้ b2 เห็นว่ารัก ปู้ก็จะหงุดหงิด ต่ำว่าเวลาที่เห็น b2 ทำอะไรไม่ถูกใจ b2 โกรธมากเลย เคืองมากเลย แต่ถ้ามองย้อนกลับไปในะ 78 เนี่ย ถ้าปู้อายุยืนอยู่ได้อีก 10 ปี b2 ยังเรียนไม่จบเลย 10 ไช้ปะ ปู้จะได้ฟังอะไร b2 บ้าง (เงียบ) b2 จะค้นหาเลี้ยงปู้มัย

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ไม่ ทำไมละ

นักเรียน b2 : ปู้ตายก่อนครับ

กรณีศึกษา B : ตายก่อน อยู่ได้ถึง 85 นี้ก็อีก 7 ปีไหมะ จะยังถึงหรือเปล่า ถ้าเกิดปู้ตายก่อน b2 ยังไม่ได้ช่วยเหลืออะไรปู้เลย ไหมะ ไหม้ยลูก

นักเรียน b2 : (พยักหน้า) ครับ

กรณีศึกษา B : ยังเลย แต่ที่เป็นตัว b2 มา 15 ปีเนี่ย เติบโตมานนน้ำพักน้ำแรงของปู้ หรือเปล่า (พัก...เงียบ) เด็กๆ ปู้คุ้ม b2 มัยคะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : รักมัยคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เวลา b2 อี จี้ ไม่สบาย ปู้เคยช่วยดูแลมัยคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ครูไม่ทราบนะ ต้องกลับไปถามแม่ ครูไม่รู้เค้าเลี้ยงกันยังไง อุ่มชุน้อ กินข้าวไม่ได้ก็ป้อน จริงมัยคะ ร้องก็อุ่มจริงมัยคะ ไม่สบายก็พาไปหาหมอ ช่วยกันเลี้ยงกับพ่อแม่เธอ เธอเป็นหลานชายคนโตของวงศ์ตระกูลหรือเปล่าเนี่ย

นักเรียน b2 : (พยักหน้า) ครับ

กรณีศึกษา B : แล้วคนจีนเนี่ย เค้ารักหลานชายปานประหนึ่งหัว ทูนหัว
ทูนเกล้า จริงมั๊ย ปู่ก็ทุ่มเทความรักให้เธอมากพอกับที่
พ่อแม่ให้ ฉันว่านะ เล็กๆ เคยรู้สึกว่าคุณรักเรามากมั๊ยคะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : มันเริ่มรู้สึกว่าเค้าไม่รักเราเมื่อไหร่คะเนี่ย

นักเรียน b2 : ตั้งแต่แม่ทะเลาะกับปู่ครับ

กรณีศึกษา B : ตั้งแต่แม่ทะเลาะกับปู่ ก็ปีแล้วคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เค้าทะเลาะกันแล้วเค้าไม่พูดกันหรือคะ

นักเรียน b2 : แม่ออกไปอยู่ข้างนอก

กรณีศึกษา B : แม่ออกไปอยู่นอกบ้าน เอ้า ! ทุกวันนี้แม่ไม่ได้กลับบ้าน
หรือหรือ

นักเรียน b2 : แยกออกมาครับ

กรณีศึกษา B : เค้าโกรธกับปู่ แล้วเค้าไปอยู่นอกบ้าน แล้ว b2 อยู่กับใคร

นักเรียน b2 : ปู่ครับ

กรณีศึกษา B : พ่อกับแม่ย้ายออกไป อ้อ ! ตัวเองเลยรู้สึกโกรธปู่ ว่าปู่
ไม่รักตัวเอง ทำให้แม่กับพ่อออกจากบ้านไป แล้วปู่เคย
บอกมั๊ยคะว่าสาเหตุที่เค้าทะเลาะกันนั้นเรื่องอะไร

นักเรียน b2 : (เงียบและส่ายหน้า)

กรณีศึกษา B : แต่ผู้ใหญ่เค้าผิดใจกันน้อ แต่ตอนพ่อกับแม่ออกจาก
บ้านเนี่ย ปู่ยังเลี้ยงดู b2 อยู่มั๊ยคะ ทำไมปู่ไม่ให้เอา
ลูกไปด้วยล่ะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เธอเลือกที่จะอยู่กับปู่ บ้านของเรา เราโตมาจากที่นี่ใช่
มั๊ยคะ พ่อแม่ออกจากบ้านไปนานมั๊ย

นักเรียน b2 : นานครับ

กรณีศึกษา B : นี่เพิ่งกลับเข้ามาตอนที่เธออยู่ ม.3 เนี่ยหรือ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : กลับมาแล้ว เค้ากลับมาช่วยปู่ทำมาหากินไปใช้มั๊ยคะ

นักเรียน b2 : (ส่ายหน้า)

- กรณีศึกษา B : เอ้า! ทำไมละคะ
- นักเรียน b2 : แม่ทำงานที่อื่นครับ
- กรณีศึกษา B : แม่ทำงานนอกบ้าน เอาเงินเดือนมาแบ่งปันปู้มัยคะ
- นักเรียน b2 : ไม่
- กรณีศึกษา B : ใช้คนเดียว
- นักเรียน b2 : กับลูกครับ
- กรณีศึกษา B : กับลูก พ่อทำอะไรคะ
- นักเรียน b2 : ช่วยที่บ้านครับ
- กรณีศึกษา B : ช่วยปู้ แล้วปู้มีเงินเดือนให้พ่อมัย
- นักเรียน b2 : ไม่มี
- กรณีศึกษา B : ไม่มี แต่ให้ที่อยู่กินด้วย ให้บ้านอยู่ ไม่ต้องเช่า แลกกับการช่วยงาน แล้วภรรยาเสียเธอ ปู้ช่วยเหลือมัยคะ
- นักเรียน b2 : ช่วย
- กรณีศึกษา B : ช่วย เวลาแม่ขาดเหลือใช้มัยคะ หรือปู้ให้เป็นหลักแล้วแม่เสริม
- นักเรียน b2 : (พยักหน้า)
- กรณีศึกษา B : อ้อ ซึ่ง b2 รักปู้มัยคะ ถึงได้เลือกอยู่กับปู้ หรือถูกบังคับ
- นักเรียน b2 : รัก
- กรณีศึกษา B : รัก? แล้วทำไมอยู่ดีๆ รู้สึกว่าเลิกรักเสียละคะ
- นักเรียน b2 : (เงียบ)
- กรณีศึกษา B : ปู้คำป้อยขึ้น
- นักเรียน b2 : ต่ำตดลง
- กรณีศึกษา B : ต่ำตดลง เอ้า!
- นักเรียน b2 : (เงียบ)
- กรณีศึกษา B : ปู้ให้เงินน้อยลง (เว้นช่วงเวลา) หรือเปล่า
- นักเรียน b2 : (เงียบ)
- กรณีศึกษา B : อะไรทำให้รู้สึกรักน้อยลง
- นักเรียน b2 : (เงียบ)
- กรณีศึกษา B : อยากได้อะไร แล้วปู้ไม่ให้ (เว้นช่วงเวลา) หรือเปล่า
- นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : รังแกเธอ ตีเธอแรงๆ

นักเรียน b2 : ไม่เคยตี

กรณีศึกษา B : ไม่เคยตีเลย เว้ย! เธอเป็นทวดตาประจำบ้านหรือ ไม่เคยมีใครตี ตายแล้ว ! ถูกฉันตี ปู่เธอไม่โกรธฉันแน่หรือ ถูกครูตี ไปเล่า เล่าให้ปู่ฟังปะ ตายแล้ว ! ปู่เธอรู้โกรธฉันตายแล้ว ตีหลานชายยอดดวงใจเค้า

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : แล้วอะไรอะ ทำให้รู้สึกว่ารักปู่หน่อยลง ปู่รักเราน้อยลง

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : แต่มันรู้สึกอย่างนั้นหรือคะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : โอ้ !! b2 เอ๊ย คุณกับปู่มีจะตอสนนี้

นักเรียน b2 : ไม่พูดครับ

กรณีศึกษา B : ไม่พูดกันเลย

นักเรียน b2 : บางทีแกก็เรียก

กรณีศึกษา B : เรียกแล้วก็แยกกันไป ปู่ก็ไม่ถามเธอ เธอก็ไม่ถามปู่ เป็นอย่างนี้มานานหรือยัง

นักเรียน b2 : ตั้งแต่ผมเป็นเด็กครับ

กรณีศึกษา B : 15 ปี (เสียงตกใจ) ที่เธอโต เข้า ! แล้วเธอรักปู่ตรงไหนอะ ปู่ก็ไม่เคยพูดกับเธอมาเกือบทั้งชาติ

นักเรียน b2 : ปู่ใจดีกว่าแม่ครับ

กรณีศึกษา B : ใจดีกว่าแม่ หรือ! ใจดีตรงไหนอะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ขออะไรก็ให้หรือเปล่า

นักเรียน b2 : ส่ายหน้า

กรณีศึกษา B : (หัวเราะ) แล้วอะไรที่คิดว่าใจดี แล้วเดี๋ยวนี้ใจร้ายแล้วหรือ (หัวเราะ)

นักเรียน b2 : (ก้มหน้า และน้ำตาหยดลงตัก)

กรณีศึกษา B : เอ๊ย ! เงยหน้าขึ้นมามองกันก่อน แต่ก่อนรู้สึกว่าคุณใจดี กว่าแม่อีกใช่ไหมคะ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : พ่อเดี๋ยวนี้ รู้สึกว่าปู่ใจร้ายละ ไม่รักละ

นักเรียน b2 : ปู่รักน้องมากกว่า

กรณีศึกษา B : อ้อ! อะไรที่ทำให้คิดว่าปู่รักน้องมากกว่าเรา

นักเรียน b2 : เขาเรียนดีครับ

กรณีศึกษา B : น้องผู้หญิงหรือน้องผู้ชาย

นักเรียน b2 : ผู้ชายครับ

กรณีศึกษา B : น้องเรียนดีกว่าเธอ ปู่ไปสนใจน้องมากกว่า ปู่คุยกะ
น้องมั๊ยคะ

นักเรียน b2 : คุยครับ

กรณีศึกษา B : คุย แต่ไม่คุยกะเธอ อย่างนี้เค้าเรียกอิจฉาน้ออะดิ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ฮะ b2 อิจฉาน้องหรือเปล่า (ลากเสียงยาวบ่นล้อเล่น)
อ้อ! เอ๊ย! อิจฉาน้องรีเปล่า

นักเรียน b2 : (เงียบ และส่ายหน้า)

กรณีศึกษา B : อิจฉาน้องหรือเปล่าคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เธออยากให้ปู่ปฏิบัติต่อเธออย่างไร เธออยากให้ปู่ทำ
ยังไงกับเธอบ้าง เออ! เธอลงทบทวนสิ ว่าเธออยาก
ให้ปู่ทำยังไงกับเธอบ้าง

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : อยากให้ปู่ทำยังไงกับเธอบ้าง ปู่เค้าทำอะไรกับน้อง ที่
เธอรู้สึกว่าเค้ารักน้องมากกว่า

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ชมว่าน้องเรียนดี หรือ ไม่เคยชมเธอเลย

นักเรียน b2 : ชมตอนเด็กๆ ครับ

กรณีศึกษา B : ชมตอนเด็กๆ แสดงว่าตอนเด็ก ๆ b2 เป็นเด็กเรียนดีสิ
แล้วมันเลิก (ลากเสียงยาว) หายไปตอนไหนละ ไร่เรียน
ดีเนี่ย

นักเรียน b2 : ม.1 ครับ

กรณีศึกษา B : ม.1 เหตุที่ทำให้เปลี่ยนแปลงคืออะไรคะ

นักเรียน b2 : ไม่ตั้งใจเรียนครับ

กรณีศึกษา B : ครูไม่ได้ยิน

นักเรียน b2 : ไม่ตั้งใจเรียนครับ

กรณีศึกษา B : อะไรมันดึงดูดความสนใจของ b2 ให้ไม่ตั้งใจเรียนคะ

นักเรียน b2 : เกมครับ

กรณีศึกษา B : เกม แต่จริงๆ แล้วสติปัญญายังดีเหมือนเดิม เคยเป็นเด็กเรียนดี ต้องเรียกว่าสมองดีใช่ไหม ไข่ปะ หรือเรียนดีแบบฟลุคๆ

นักเรียน b2 : ดีครับ

กรณีศึกษา B : ดินะ เพียงแต่พอวันหนึ่งเนี่ย เราไปสนใจอย่างอื่นมากกว่าการเรียน มันทำให้เราใส่ใจการเรียนน้อยลง กลายเป็นเด็กเรียนดี เอ๊ย ! กลายเป็นเด็กเรียนไม่ได้ น้อ ปูก็รู้สึกทำไมคะ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เธอว่าปูจะรู้สึกยังไงกับหลานชายที่รักที่สุดวันนั้นนะ สนใจแต่เกม เรียนหนังสือแย่งลง

นักเรียน b2 : ปูเสียใจครับ

กรณีศึกษา B : อ้อ...

นักเรียน b2 : เสียใจครับ

กรณีศึกษา B : ปูเสียใจนะคะ เหมือนที่ b2 เสียใจอยู่ในตอนนี้พอปูเสียใจปูก็จะมีท่าที่ไม่อยากพูดด้วย หรือ

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : ด่าเธอมากขึ้น

นักเรียน b2 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษา B : แต่กับน้องไม่ด่าเลย

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : ไข่ปะ

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : ตอนนี้น้องเธออยู่ป. อะไร

นักเรียน b2 : ป. 4 ครับ

กรณีศึกษา B : ป. 4 ยิ่งเด็กมากเลยน้อ ถ้าเทียบกับเธอห่างกันก็ปีละ

นักเรียน b2 : 5 ปีครับ

กรณีศึกษา B : แล้วถ้าวันหนึ่งนะ น้องเธอเป็นอย่างเธอเนี่ย ปู่จะยังสอน
ดี ๆ มั้ย

นักเรียน b2 : ไม่ครับ

กรณีศึกษา B : ปู่ก็จะปฏิบัติแบบที่ปฏิบัติกับเธอ ถูกมั้ย เวลาลูกหลาน
ไม่ได้ตั้งใจ เวลาลูกหลานทำให้ผิดหวัง พ่อแม่ ปู่ย่าตา
ยายก็จะดุว่า จริงมั้ยคะ ดุว่าว่ากล่าวสั่งสอนซะ
เพราะฉะนั้นวันนี้ที่เค้าไม่ดุว่าว่ากล่าวน้อง เพราะว่า
น้องยังเป็นเด็กดีในสายตาเค้าอยู่ จริงมั้ยคะ

นักเรียน b2 : จริงครับ

กรณีศึกษา B : จริง b2 เห็นเงื่อนใยหรือยังคะ ที่ทำให้ปู่ดุว่าว่ากล่าว
b2 แล้วดูเหมือนๆ จะรักน้องมากกว่า ใครคะที่เปลี่ยนแปลง

นักเรียน b2 : ผมเองครับ

กรณีศึกษา B : น้อ คนที่เปลี่ยนแปลงไปจากหลานชายสุดที่รัก คนที่
เคยรักสุดชีวิตเนี่ย เปลี่ยนไป ณ วันหนึ่ง พ่อ b2 เปลี่ยน
ไป เปลี่ยนได้ใช่มั้ยคะ แต่พ่อบุเปลี่ยนไปบ้าง b2
เสียใจอะ (เงียบ)..... ปู่มีสิทธิ์จะเสียใจมั้ยคะ b2

นักเรียน b2 : ครับ

กรณีศึกษา B : แล้วถามจริงๆ ปู่มีสิทธิ์ที่จะคาดหวังอะไรในตัวเธอมั้ย

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เค้ามีสิทธิ์ที่จะตั้งความหวังไว้กับเธอบ้างมั้ยคะ

นักเรียน b2 : มีครับ

กรณีศึกษา B : ทำไมละ ทำไมเค้าถึงมีสิทธิ์ที่จะมาหวังในตัวเธอละ

นักเรียน b2 : ผมเป็นที่คนโต

กรณีศึกษา B : เป็นหลายชายคนโตที่เค้าทำไม

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เค้ารักไง เค้ารักมาก่อนนะ พอวันหนึ่งทำเค้าผิดหวังเนี่ย
เค้าก็ไม่รู้จะหาทางออกยังไง เค้าต้องดุว่าว่ากล่าวสั่ง
สอน เพราะคนโบราณ ไซปะ ด่าไว้ก่อน เข้าใจว่าด่า

แล้วมันจะดี แต่เผชิญเลี้ยงหลานชายแบบเปราะบางไป
ไม่เคยด่า ไม่เคยว่า ไม่เคยใช้งาน ไม่เคยตี หลานชาย
คนนี้ตัวเท่าควายเลย แต่หัวใจนิตเดียวเอง ไข่ปะ b2
ตัวเท่าช้างแต่ใจเท่าปลาชิวอะ ไข่ใจน้อยนิดหน้อยเอง
งอนปู้หนีออกจากบ้านเลย เพราะงั้นทำไมดีคะ

นักเรียน b2 : กลับบ้านครับ

กรณีศึกษา B : กลับบ้านแล้วทำไมคะ

นักเรียน b2 : กลับไปอยู่ที่บ้าน

กรณีศึกษา B : ไปอยู่แล้วทำไมคะ นือ ทำไมคะ

นักเรียน b2 : ขอโทษปู้มั้งครับ

กรณีศึกษา B : มั้งหรือคะ ลูกผู้ชายอย่าง b2 ครูว่า b2 กล้าทำ

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : อะ ทำได้มัย ต้องได้จินะ ครูว่าปู้คงดีใจมาก แต่ปู้ก็คง
ไม่พุดอยู่ดี เค้าอาจจะยังทิวหรืออาจจะพุดไม่เป็น เธอ
ก็อย่าไปถือสาคนแก่ เธอก็รู้ เดี่ยวเค้าก็หาย เพราะไร
คะ รู้มัย b2

นักเรียน b2 : (เงียบ)

กรณีศึกษา B : เพราะเค้ารักหลานไป แล้วครูจะรอคำตอบนะ เดี่ยวครู
จะโทรไปถามแม่เธอ อะ วันนี้น้ำมันเย็นมากแล้ว เรา
กลับเถอะ ครูยังสวยๆ อยู่เดี่ยวใครจุดไปแยเลย หา
ยากนะสวยแบบนี้เนี่ย

นักเรียน b2 : (ยิ้ม)

กรณีศึกษา B : เข้าใจปู้แล้วนะ b2 เข้าใจมัยคะ

นักเรียน b2 : ครับ อาจารย์สวัสดิ์ครับ

กรณีศึกษา B : สวัสดิ์คะ กลับบ้านนะ กลับดีๆ ละ

1.4 ผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว B

1.4.1 ผลการสัมภาษณ์ที่เกิดขึ้นกับกรณีศึกษา

ผลที่เกิดขึ้นกับกรณีศึกษา ผู้วิจัยแยกศึกษาผล 2 ด้าน ได้แก่ ผลที่เกี่ยวกับการมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนของกรณีศึกษา และการพัฒนาการคิดของนักเรียนของกรณีศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน

จากการสอบถามและสัมภาษณ์กรณีศึกษา A อย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกรณีศึกษาว่า หลังจากที่กรณีศึกษาได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อไปทำการปรึกษาไปแล้ว กรณีศึกษาได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มเติมมากขึ้น ทำให้กรณีศึกษาเกิดความเข้าใจ เห็นใจ และต้องการจะช่วยเหลือนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนสามารถเลือกศึกษาต่อได้ตามที่นักเรียนมุ่งหวังไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียน a3 เป็นผู้ที่มีความพรสวรรค์ในเรื่องศิลปะ การที่นักเรียนเลือกออกไปศึกษาต่อในสายอาชีพที่เกี่ยวกับศิลปะอย่าง ที่นักเรียนถนัดและมีความสนใจอย่างนี้ กรณีศึกษาจึงอยากช่วยให้นักเรียนได้เข้าเรียนตามที่นักเรียนตั้งใจไว้ และนอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากตัวนักเรียนที่ทำให้กรณีศึกษาสามารถที่จะสรุปสาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนได้ ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากการได้รับการเอาใจใส่และเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งการเลี้ยงดูในลักษณะดังกล่าวได้ส่งผลต่อการตัดสินใจในชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วย

พัฒนาการคิดของนักเรียน

การสัมภาษณ์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในครั้งนี้ กรณีศึกษาได้พัฒนาการคิดของนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ กรณีศึกษาสามารถที่จะปรับพฤติกรรมของนักเรียนได้ ช่วยให้นักเรียนไตร่ตรองและแก้ไขพฤติกรรมที่เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียนได้เอง โดยการชี้แนะและอธิบายให้นักเรียนมองเห็นจุดบกพร่องและผลเสียที่จะตามมาได้

1.4.2 ผลการสัมภาษณ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบจากแหล่งข้อมูล 4 แหล่ง ได้แก่ ตัวนักเรียน กรณีศึกษา เพื่อนนักเรียน และผู้วิจัย โดยแบ่งผลออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ และด้านจิตใจ ทศนคติ และมุมมอง ดังนี้

ด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้

ตัวนักเรียน : จากการสัมภาษณ์นักเรียน b1 ของโรงเรียนโสตศึกษา อย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสามารถบอกได้ว่าตนเองมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม ได้แก่ นักเรียนคุยกับเพื่อนมากขึ้น นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา ยางลบ ดินสอ เป็นต้น นักเรียนกล้าคุยเล่นหรือเดินไปไหนมาไหนกับเพื่อนภายในบริเวณโรงเรียนได้มากกว่าเดิม นักเรียนมักมีกิจกรรมที่ทำกับเพื่อนมากขึ้น ในช่วงพักกลางวันนักเรียนจะไปรับประทานอาหารกลางวันกับเพื่อน และนักเรียนมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนในวันหยุด เป็นต้น ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างนักเรียนกับผู้วิจัยดังนี้

ผู้วิจัย : ครูถามอะไรหน่อยสิ b1

นักเรียน b1 : ครับ

ผู้วิจัย : ครูเห็น b1 มาคุยกับอาจารย์ แล้วเป็นไงคะคุยแล้ว
ได้อะไรบ้าง ปัญหาของเราดีขึ้นมั้ยะ

นักเรียน b1 : ก็เรื่องเพื่อนหรืออาจารย์

ผู้วิจัย : เข้า! เรื่องเพื่อนหรือ ครูไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร

นักเรียน b1 : ก็เรื่องเพื่อนครับ

ผู้วิจัย : อ้อ แล้วไงละคะ

นักเรียน b1 : ก็ผมก็ไปกับเพื่อน ผมไม่ค่อยระวังแล้ว มีอะไรก็ให้
มันยืม แต่ผมก็ไม่ค่อยชอบคนเยอะอยู่ดี เอาแค่นี้
เล่นคนเดียว มีเพื่อนมันก็ไม่เหงา ต้องมีเพื่อนครับ

ผู้วิจัย : มีเพื่อนดีจะตายไปครูว่า

นักเรียน b1 : ครับ

กรณีศึกษา : จากการสอบถามและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับกรณีศึกษา B พบว่า นักเรียน b1 มีการเปลี่ยนแปลงตนเอง โดยกรณีศึกษาสังเกตจากการเรียนร่วมกับเพื่อนในห้องเรียน ปรากฏว่า นักเรียนจะทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม นักเรียนมีปฏิริยาตอบโต้กับครูผู้สอนมากยิ่งขึ้น นักเรียนมักทักทายและเข้ามาคุยกับกรณีศึกษาทุกครั้งที่เจอกรณีศึกษา และนักเรียนมักมาคุยกับกรณีศึกษาในห้องแนะแนวบ่อยครั้ง แม้ไม่มีปัญหาหรือธุระเกี่ยวกับการเรียนก็ตาม

- ผู้วิจัย : b1 เป็นไงบ้างคะอาจารย์
 กรณีศึกษา B : เท่าที่พี่ดูก็ดูเปลี่ยนแปลงนะ คำก็คุยกับเพื่อนได้
 ผู้วิจัย : แล้วแต่ก่อนเค้าไม่คุยหรือคะ
 กรณีศึกษา B : คุย แต่ว่าคุยน้อย แต่ตอนนี้ก็คบเพื่อนได้ ลดความระแวงลง เพราะอย่างนี้เค้าก็รู้ว่าพี่รู้เรื่องนี้ของเค้า
 ผู้วิจัย : อ้อ อย่างนี้ก็เท่ากับดีขึ้นใช่ไหมคะ
 กรณีศึกษา B : ถ้าเทียบกับก่อนหน้านี้แล้วพี่ว่ามันก็น่าจะไปในทางที่ดีขึ้นนะ อาจจะเปลี่ยนเล็กน้อย ไม่ใช่มากจะเป็นคนละคนเลย มันก็ไม่ใช่ว่าใช่ปะ
 ผู้วิจัย : ใช่ค่ะ

(กรณีศึกษา B / 20 ก.พ. 47 / ห้องแนะแนว)

เพื่อนของนักเรียน : จากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนของนักเรียน b1 พบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ได้แก่ จากที่นักเรียนมักจะเก็บตัว คุยหรือเล่นกับเพื่อนน้อยมาก เปลี่ยนเป็น เริ่มทักทายเพื่อนในห้องเรียน เพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ ก็กล้าที่จะคุยกับนักเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีการโต้ตอบกับเพื่อนยิ้ม และเล่นสนุกสนานกับเพื่อนบ้าง

- ผู้วิจัย : ตอนนี้ b1 ยังเจียบเหมือนเดิมปะ
 เพื่อนนักเรียน b1: ก็คล้ายๆ เดิมนะอาจารย์ แค่ไม่ร้องกรี๊ดแค่นั้นเอง
 ผู้วิจัย : ทำไมอะ แต่ก่อนเค้าชอบร้องกรี๊ดหรือ
 เพื่อนนักเรียน b1: ใช่ครับ ก็พวกนั้นชอบแกล้ง b1 มันเลยกรี๊ด
 ผู้วิจัย : แล้วตอนนี้แกั่งอยู่ปะ
 เพื่อนนักเรียน b1: ก็ไม่เห็นแล้ว แต่ก็แหย่กันแหละ อาจารย์

ผู้วิจัย : แล้วเค้าเปลี่ยนไปจากเดิมบ้างหรือเปล่านั้น
 เพื่อนนักเรียน b1: ก็เปลี่ยน เห็นเค้าคุยบ้าง แต่ก่อนเค้าไม่พูดกับใครเลย
 (เพื่อนนักเรียน b1 / 20 ก.พ. 47 / ห้องแนะแนว)

ผู้วิจัย : จากการสังเกตนักเรียน b1 ทั้งแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมของผู้วิจัย พบว่า นักเรียน b1 นั้นผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนมีการพูดคุยเล่นกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันที่อยู่ต่างห้องเรียน นักเรียนยกมือไหว้ผู้วิจัยทุกครั้งที่เจอผู้วิจัย ทั้งๆ ที่ ในครั้งแรกของการพบกันนักเรียนไม่รู้จักผู้วิจัย นอกจากนี้ นักเรียนยังพูดคุยหรือสอบถามผู้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่ยังสงสัยต่างๆ ในห้องแนะแนว นักเรียนมีเพื่อนที่เดินไปไหนมาไหนด้วยกันโดยไม่เจาะจงเป็นรายบุคคล แต่ นักเรียนจะไปกับเพื่อนเป็นกลุ่ม

ความเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ ทักษะ และมุมมอง

ผู้วิจัยและกรณีศึกษา A ร่วมกันสังเกตนักเรียน b1 พบว่านักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองได้รับการดูแล มีคนที่เข้าใจตนเอง มีเพื่อนที่สามารถคุยกับนักเรียนได้ มีความไว้วางใจเพื่อนมากขึ้น นักเรียนอยากมาคุยกับกรณีศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นกรณีศึกษา เนื่องจากมีความคิดว่ามีอาจารย์ที่เข้าใจและรู้ปัญหาของนักเรียน และนักเรียนกล้าที่จะให้เพื่อนยืมเงินของนักเรียนได้ถ้าเพื่อนมีความจำเป็น แต่ต้องไม่มากเกินไป ทั้งนี้นักเรียนให้เหตุผลว่า ถ้าให้เพื่อนยืมเงินในจำนวนมากๆ ถ้าไม่ได้คืนจะได้ไม่เสียใจมาก นอกจากนี้นักเรียนยังมีความรู้สึกอยากเข้ามานั่งเล่นหรือทำงานในห้องแนะแนวในเวลาที่นักเรียนอยู่ว่างๆ ไม่มีชั่วโมงเรียน

จากการศึกษาการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมการณ์เรียนที่เป็นปัญหาของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว สามารถสรุปการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ ตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ และผลการสัมภาษณ์นักเรียน ดังต่อไปนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวจะเตรียมการสัมภาษณ์นักเรียนโดยการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนก่อนการสัมภาษณ์ โดยศึกษาจากการเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียน และสำรวจพร้อมทั้งตรวจสอบข้อมูล

เกี่ยวกับตัวนักเรียนจากครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนอีกครั้ง และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่ครูแนะแนะนำมาใช้ในขั้นนี้ได้แก่

1. เทคนิคการเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม
2. การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม
3. การจำกัดขอบเขตของคำถาม

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวเริ่มต้นการสัมภาษณ์ โดยการจัดหาที่นั่งหรือให้นักเรียนหาที่นั่งที่เหมาะสมสำหรับการนั่งสัมภาษณ์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในเรื่องเพศของนักเรียนและครู และทักทายสอบถามเกี่ยวกับข่าวคราว หรือเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือเหตุการณ์ใกล้ตัวก่อน และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณศึกษานำมาใช้ในขั้นนี้ได้แก่

1. การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม
2. การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม
3. การจำกัดขอบเขตของคำถาม
4. การแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ

และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดได้แก่ เทคนิค proxemics

ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาดำเนินการสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์และให้การปรึกษานักเรียนไปพร้อมๆ กัน พร้อมทั้งวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ไขให้กับนักเรียนไปด้วย โดยพยายามนำทางนักเรียนไปสู่วิธีการแก้ปัญหา และชี้ให้นักเรียนเห็นสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง ซึ่งเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณศึกษานำมาใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

1. การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม
2. การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม
3. การจำกัดขอบเขตของคำถาม
4. การกำหนดลักษณะของคำตอบ
5. การแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ

และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดได้แก่

1. เทคนิค proxemics
2. เทคนิค chronemics

3. เทคนิค kinesics
4. เทคนิค paralinguistics

ชั้นปฏิบัติการสัมภาษณ์

การปฏิบัติการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว จะใช้วิธีการถามตอบเพื่อสรุปคำตอบ และให้นักเรียนสรุปแนวทางแก้ไขที่ได้จากการรับการปรึกษาไปแล้ว และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในชั้นนี้ ได้แก่

1. การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม
2. การกำหนดลักษณะของคำตอบ

ชั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

การบันทึกผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวในครั้งนี้ เป็นการบันทึกเมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ โดยบันทึกลักษณะพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ทั้งก่อนและหลังการสัมภาษณ์เพื่อให้การปรึกษา รวมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในชั้นนี้ คือ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม

ผลการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูแนะแนว ปรากฏว่า ครูแนะแนวได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในตัวนักเรียน และช่วยพัฒนาการคิดให้นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ ด้านจิตใจ ทศนคติ และมุมมองเป็นไปในทางบวก

ตอนที่ 2 เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว

เนื่องจากกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวในการศึกษาครั้งนี้มีทั้งสิ้น 8 คน คือ กรณีศึกษา A1, A2, A3, A4, B1, B2, B3 และ B4 ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอการใช้เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาตามลักษณะของปัญหาของนักเรียน ดังนี้

- 2.1 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A1 และ B1
- 2.2 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A2 และ B2
- 2.3 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A3 และ B3
- 2.4 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A4 และ B4

2.1 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A1 และ B1

ตัวอย่างการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวของกรณีศึกษา B1

กรณีศึกษาB1 : เข้า มากันแล้ว เร็วมานี่ลูก เอาเก้าอี้มานั่งใกล้ๆ
 แปลกใจหรือ หือ แหม! ไม่เห็นจะแปลกใจอะไรเลย ครู
 ก็เรียกเรามาคุยอยู่บ่อยๆเรื่อยๆ เลยใช้เปล่าละ

นักเรียน b1 : งงครับ

กรณีศึกษาB1 : มานั่งใกล้ๆ หน่อย นิดนึง คือวันนั้น ครูได้เชิญคุณแม่
 มานะ พูดคุยกันเรื่องการเรียนต่อของเราละ เป็นไงบ้าง
 คิดจะเรียนต่อที่ไหนจะ

นักเรียน b1 : เรียนต่อที่....(โรงเรียน)ครับ

กรณีศึกษาB1 : จะเรียนต่อที่ไหนนะ

นักเรียน b1 :(ชื่อโรงเรียน)

กรณีศึกษาB1 : ทำไมล่ะ ดังๆ

นักเรียน b1 : จะได้เอ็นท์ เอ็นท์เข้ามหาลัย หางานทำ

กรณีศึกษาB1 : อือ

นักเรียน b1 : (เงิบ)

กรณีศึกษาB1 : ยื่นไปหรือยังละ ยื่นความประสงค์จะเรียนต่อไปยัง

นักเรียน b1 : เรียบร้อย

กรณีศึกษาB1 : หรอ ยืนยันจะเรียนต่อที่นี่เลย แล้วอาจารย์แนะแนวเค้า
แนะแนวว่าไงบ้าง แนะนำ...

นักเรียน b1 : ก็ไม่ได้พูดอะไร พูดแต่เรื่องการปรับตัวของใช้ปะ ให้ผม
มาเข้ากับคนอื่น

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : เค้าให้ เค้าจะให้ผม เขาบอกว่าให้ผมนะ เข้ากับเพื่อน
ให้ได้เค้าบอกอีกอย่างหนึ่งที่เค้าบอกก็คือให้...

กรณีศึกษาB1 : ทำไมอาจารย์เค้าถึงบอกอย่างนั้น อาจารย์เห็นว่าเรา
นั้นมีปัญหากับเพื่อนฝูงหรอ

นักเรียน b1 : เปล่า ไม่...

กรณีศึกษาB1 : เราปรับตัวเข้ากับเพื่อนฝูงไม่ได้หรอจะ

นักเรียน b1 : หมายถึงว่า ไม่คบเพื่อนอะ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : แบบ... ผมไม่ยุ่งกับใครเลย

กรณีศึกษาB1 : อ้อ สาเหตุที่ไม่ยุ่งกับใครเพราะอะไรอะ

นักเรียน b1 : ไม่มีอะไรจะยุ่งกับเค้า ไม่มีอะไรจะยุ่งกับใคร

กรณีศึกษาB1 : เพื่อนไม่ชอบเธอ หรือเธอไม่ชอบเพื่อน

นักเรียน b1 : ไม่ได้แบบไม่ชอบ ก็เฉยๆ ไม่ยุ่งกับเค้า

กรณีศึกษาB1 : แล้วมันเป็นไงอะ อยู่ในโลกนี้คนเดียว มันจะอยู่ได้อย่างไร
หิ คิดยังไง ทำไมจึงปลีกตัวออกจากเพื่อนฝูงขนาดนั้น
ไม่คบกับใครเลย นิ่งเฉย (ลากเสียงยาว) แต่ละวัน

นักเรียน b1 : อาจารย์ เห็นอาจารย์แนะแนวเค้าบอกว่า ถ้าเธอเรียน
ม. ปลายต้องมีเพื่อน ถ้าไม่มีก็จะแบบว่า ถ้าไม่คบใคร
นี้ก็ มันแบบทำงานกลุ่มนะ

กรณีศึกษาB1 : ใช่ เพราะว่าการเรียนหนังสือต้องมีเพื่อน แบ่งกลุ่ม
แบ่งอะไรเนี่ย เราก็ต้องมีเพื่อนคบไว้บ้าง เพื่อสนิทไว้
ต้องปรับตัวอย่างยิ่งใช้มั๊ยคะ อันนี้ได้รับคำแนะนำจาก
อาจารย์แนะแนวแล้วใช้มั๊ยคะ อีกอย่างหนึ่ง แม่มาวัน
นั้น เรื่องเรียนต่อเนี่ย เธอยืนยันว่าเธอจะเรียนต่อที่นี่
ครูก็ได้แนะนำกับคุณแม่ไปว่า ไม่เหมาะสมที่จะเรียน
ต่อสายสามัญ เพราะจะไม่ไหว จะทำให้เสียเวลาไป

เปล่าๆ แต่เธอก็ยืนยันว่าเธอจะเรียนต่อที่นี่ ก็ลองดูซัก
ตั้งหนึ่งก็ได้ แต่ b1 ต้องปรับปรุงตัวรู้อยู่

นักเรียน b1 : ครับ

กรณีศึกษาB1 : แล้วอนนี่เพื่อนในห้องเธอเป็นยังไงบ้าง เพื่อนสนิท...
เธอเป็นยังไง ตีกันหรือยัง โกรธกันอยู่หรือเปล่า หรือ
ตีกันยัง

นักเรียน b1 : ก็ดีครับ

กรณีศึกษาB1 : ตีกันแล้ว หรือเฉยๆ

นักเรียน b1 : เห็นอาจารย์แนะแนวบอกว่า อย่าคิดว่าเพื่อนไม่น่าไว้ใจ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ อาจารย์แนะแนวก็ได้สอนเธอเหมือนกันนี่ไม่ใช่
เธอระแวงเพื่อนไปหมด คนนั้นก็ไม่ได้ คนนี้ก็ไม่ได้ b1
ต้องปรับปรุงตัวเองนะ

นักเรียน b1 : ครับ แต่ที่นี้ผมเบื่อพวกที่มาอยู่กับผม

กรณีศึกษาB1 : ยุง คำว่ายุงนี้หมายความว่าไง เป็นยังไง

นักเรียน b1 : ก็แบบ เข้ามาหาผม

กรณีศึกษาB1 : มาๆ มาแก้ง เป็นลักษณะการแก้งมัย

นักเรียน b1 : ไม่ได้แก้งอะไรครับ แต่บางครั้งก็มาแก้งด้วย

กรณีศึกษาB1 : แล้วแบบประจวบอารมณ์ไม่อยู่เลยใช่ไหม เวลามาแก้งเนี่ย
เวลาโกรธเนี่ย

นักเรียน b1 : ก็ได้ครับ มันก็เฉยๆ

กรณีศึกษาB1 : เอ้า! ตอนนั้นที่บอกว่าต่อยกัน เลือดแสงขาดเป็นไง เลือด
ที่ว่าต่อยกันในห้องอาจารย์วัชรี้ ต่อยกันบ้าง ต่อยกัน
จนเลือดขาด จนแม่ต้องไปซื้อเลือดใหม่มาให้เพื่อนบ้าง นี่
แสดงว่า ก็อารมณ์ไม่ใหร้ายเหมือนกัน ยับยังไม่ได้เลย
หรือว่าเป็นไง เอ้า! พุดเรื่องอารมณ์มาสิ เป็นยังไง
ทำไมถึงได้ทนไม่ไหว

นักเรียน b1 : (เงิบ)

กรณีศึกษาB1 : แล้วที่บ้านเป็นมัย กับพอกับแม่ กับพี่กับน้องเป็นมัย

นักเรียน b1 : ไม่เป็น

กรณีศึกษาB1 : ไม่เป็น เธอจะอารมณ์ฉุนเฉียว แบบยังไม่อยู่ในกรณี
ที่... ในกรณีไหนคะ ที่เธอยังไม่อยู่

นักเรียน b1 : เป็นบางครั้งบางคราว ไม่ชอบมีเรื่องกับใคร

กรณีศึกษาB1 : ไม่ชอบมีเรื่องอะ ดีแล้ว แล้วตอนนี้มีมัยในห้องที่แก๊ง
แก๊งอะไร

นักเรียน b1 : ไม่มีครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ ดีแล้ว ดีขึ้นมัย ในห้องเธอเนี่ย แก๊งอะไรกัน

นักเรียน b1 :(ชื่อเพื่อนในห้องเรียน)

กรณีศึกษาB1 : อ้อ (ชื่อเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน)

นักเรียน b1 : ผมไม่ชอบเล่นกับเค้า ผมไม่ชอบเลย

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : ผมไม่ชอบไง ก็เลยเรียกปลัดน้อย

กรณีศึกษาB1 : ปลัดน้อย นีคือใคร

นักเรียน b1 : แถวบ้าน

กรณีศึกษาB1 : หรือ เพื่อน?

นักเรียน b1 : ไม่ใช่เพื่อน

กรณีศึกษาB1 : ไม่ใช่เพื่อนแล้วคือใคร พวกนักเลงประจำถิ่นว่างั้นเถอะ
แล้วเธอไปรู้จักเค้าได้ไง

นักเรียน b1 : ก็เดินผ่านแล้วคุยกัน

กรณีศึกษาB1 : แล้วพวกปลัดน้อยเป็นเพื่อนเธอหรือเปล่าละ

นักเรียน b1 : ไม่ใช่พวกผมครับ ผมไม่ได้ยุ่งกับเค้าเลย

กรณีศึกษาB1 : แต่ถ้าเธอไปเรียกเค้ามาจัดการเพื่อนเธอ ก็ทำได้ว่างั้น
เถอะ

นักเรียน b1 : ก็บางครั้ง เค้าอาจจะมาหรือไม่มาก็ได้ ไม่มาแต่ถ้าไป
เรียกเค้ามาเดี่ยวเค้าก็จะมาจริงๆ

กรณีศึกษาB1 : ไม่ได้นะ แบบนี้ไม่ได้เด็ดขาดนะ เข้าใจมัย บอกครูบา
อาจารย์ หรือครูประจำชั้น นี่เธอจะเอาคนข้างนอกมา
ต่อยคนในโรงเรียนไม่ได้นะ

นักเรียน b1 : แต่ตอนนั้นผมคิดในใจว่า จะให้ตามไปถึงวัดแก้วฟ้า

กรณีศึกษาB1 : เป็นอะไร วัดแก้วฟ้าเป็นไง

นักเรียน b1 : บ้าน (เพื่อนของนักเรียน) อยู่ที่วัดแก้ว

- กรณีศึกษาB1 : อ้อ บ้านเพื่อนเธออยู่ที่วัดแก้วฟ้า ไม่ได้นะ ไม่ได้เลย
 ล้มเลิกความตั้งใจทันทีเลย ไม่ได้เพื่อนฝูงกัน นะ ตอน
 นี้ก็ไม่มีอะไรแล้วโซ่มัยคะทุกอย่างก็ดีขึ้นเรื่อยๆ โซ่มัยคะ
- นักเรียน b1 : ก็พอจบ ม.3 ก็ไม่ได้เจอเค้า
- กรณีศึกษาB1 : อ้อ แต่ยืนยันแน่นอนจะเรียนนี้ โซ่มัยคะ
- นักเรียน b1 : (พยักหน้า) ก็เหลืออีก 3 ปี
- กรณีศึกษาB1 : แล้วตอนนี้เป็นไงบ้าง คุณพ่อคุณแม่เธอ ที่บอกว่ามี
 ปัญหาเกี่ยวกับเธอ นี่ใครที่มีปัญหากับเธอ
- นักเรียน b1 : คุณพ่อเค้าด่า
- กรณีศึกษาB1 : พ่อด่า ด่าว่าไงบ้าง
- นักเรียน b1 : ก็เหมือนบ่นแหละ
- กรณีศึกษาB1 : เราทำผิดอะไร พ่อถึงบ่นหนักหนา เธอทำอะไรไม่ถูกใจ
 เค้าหรือ
- นักเรียน b1 : แบบ อะไรของเค้าชอบด่า อยู่ใกล้ๆ เค้า เค้าก็บ่น
 แล้วเดี่ยวเค้าก็ด่าเรา
- กรณีศึกษาB1 : อ้อ ลักษณะว่าเราทำอะไรไม่ถูกใจ ไม่ทันใจเค้า
- นักเรียน b1 : ทำอะไรถูกใจเค้าแล้ว ก็แบบเค้าก็ยังด่าอยู่
- กรณีศึกษาB1 : คุณพ่อ แล้วแบบตามปกติเนี่ยเป็นคนโมโหร้ายมั๊ย
 อารมณ์จูนเฉียวมั๊ย
- นักเรียน b1 : ก็
- กรณีศึกษาB1 : แล้ววิธีแก้ไขของเราเนี่ย แก้ไขอย่างไรคะ เวลาคุณพ่อ
 ด่า คุณพ่อดู
- นักเรียน b1 : ก็อยู่เฉยๆ ไม่เถียง ไม่กล้าเถียงกับเค้า
- กรณีศึกษาB1 : เถียงไม่ได้เลยโซ่มัย วิธีที่ดีที่สุดก็คือเงียบ โซ่มัยคะ
 เงียบไว้ แล้วคุณพ่อก็คจะอารมณ์เย็นลงโซ่มัยคะ หรือ
 เปล่า
- นักเรียน b1 : ไม่อยู่ตรงนั้นแล้ว
- กรณีศึกษาB1 : แล้วเราพ่อกับชีวิตมั๊ย ณ นานี่นี้พ่อก็จมัยคะ
- นักเรียน b1 : (ส่ายหน้า)
- กรณีศึกษาB1 : ฮะ ไม่พอใจ
- นักเรียน b1 : ก็ไม่ค่อยพอใจเท่าไร

กรณีศึกษาB1 : เพราะ....

นักเรียน b1 : แค้ชอบด้าด้วย แบบบ่น

กรณีศึกษาB1 : แต่คุณแม่ตีมากเลยใช่ไหม คุณแม่เป็นไงบ้าง

นักเรียน b1 : ก็สบายดีครับ

กรณีศึกษาB1 : แม่ตีมั๊ย

นักเรียน b1 : ตี

กรณีศึกษาB1 : อ้อ ก็เราก้ยังมีคุณแม่ที่คอยปกป้องเราไว้ มีคุณแม่เป็นที่พึ่ง ส่วนคุณพ่อนั้นก็ห่างใช่ไหม ห่างมากเลยใช่ไหม

นักเรียน b1 : ครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : แบบพูดเล่นๆ กับเค้า เค้าก็จะไม่อยากฟัง พอพูดเล่นหน่อยเค้าก็จะโกรธ

กรณีศึกษาB1 : พ่อเธอหรือไม่อยากฟัง

นักเรียน b1 : เค้าไม่...พูดเล่นด้วย เค้าไม่อยากฟัง

กรณีศึกษาB1 : แต่กับพี่น้องคนอื่นไม่เป็นไร ใช่มั๊ยคะ

นักเรียน b1 : เค้าด่าเกือบทั้งบ้านเลย

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : พี่น้อง 5 คนด่าหมดเลย

กรณีศึกษาB1 : อ้อ มีผู้หญิงบ้างมั๊ย

นักเรียน b1 : ไม่มี

กรณีศึกษาB1 : มีผู้ชายหมดเลย อ้อ

นักเรียน b1 : แล้วพี่ชายผม ก็อยากไปเรียนต่างประเทศ เค้าเบื่อเมืองไทย

กรณีศึกษาB1 : ใคร ใครเบื่อเมือง พี่ชายหรือ

นักเรียน b1 : ทุกคนเลยเค้าเบื่อ

กรณีศึกษาB1 : เบื่อใคร เบื่อพ่อ

นักเรียน b1 : ไม่ใช่ มันไม่ใช่แบบเบื่อเมืองไทย แบบไม่อยากอยู่เมืองไทยมากกว่า

กรณีศึกษาB1 : อ้อ แล้วเธอล่ะ มีโครงการมั๊ย อยู่เมืองไทยแล้ว จบระดับไหน แล้วจะไปเมืองนอก

นักเรียน b1 : ไม่อยากไป

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : มันต้องรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วผมไม่ชอบเรียนสาย
อาชีพด้วย

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : แต่เด็กแถวบ้านผมบอกว่า ถ้าเรียนศิลป์เนี่ยเรียนได้
2 แบบ ถ้าเรียนศิลป์คำนวณ ก็อาจจะไปเรียนการ
โรงแรมได้

กรณีศึกษาB1 : แล้วชอบมัธยม อาชีพนั้น

นักเรียน b1 : การโรงแรมหรือครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : ก็ชอบครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ พยายามหน่อยนะ b1 นะ

นักเรียน b1 : ถ้าผมเรียนที่นี่ เกิดเหงาอะไรก็

กรณีศึกษาB1 : ทำไมอะ เหงาทำไม

นักเรียน b1 : มันแบบ มันก็เจียบ เพื่อนจบ ม.3 แล้วลาออกไปหมด
เลย ไม่แบบ จบ ม.3 แล้วไม่เรียนต่อที่นี่เลย ถ้าเกิด
แบบเพื่อนที่สนิทกับผมไม่ได้เรียนที่นี่ ไม่อยู่แล้ว ผมก็
แบบเหงาๆ แต่ถ้าจบ ม. 3 แล้วไปเรียนที่ไหนก็แล้วแต่
แต่อาจารย์ครับ แบบว่า ไปอยู่คนละที่ก็แบบเหงาๆ

กรณีศึกษาB1 : จ๊ะ

นักเรียน b1 : แบบยังไง แบบบางครั้งอยากไปอยู่อาชีวะ พาณิชย์ ไป
อยู่อย่างนั้นบ้าง

กรณีศึกษาB1 : แล้วคิดว่าตัวเองจะเหงามั้ยละ

นักเรียน b1 : ไม่อยากตามเค้าไป

กรณีศึกษาB1 : อ้อ เพราะตามปกติ เธออยู่ที่นี้ก็เหมือนอยู่คนเดียวอยู่
แล้วสนิท ซึ่ที่สุดกับใครคะ

นักเรียน b1 : กับเพื่อนห้องอื่น

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : แต่ผมก็ไม่แรดเหมือน...

กรณีศึกษาB1 : อ้อ ใช่ ครูรู้

นักเรียน b1 : ก็แบบตอน ม.1 กับพวกกะเทยนะ เข้ามาไม่เห็นหัวรุ่นพี่เลย

กรณีศึกษาB1 : แล้วมีเพื่อนเป็นกะเทย แล้วเธอเป็นกะเทยหรือเปล่านั้น

นักเรียน b1 : เป็น

กรณีศึกษาB1 : เป็น เอ้อ! แล้วดีมีัยละเป็นกะเทย

นักเรียน b1 : เฉยๆ อะ

กรณีศึกษาB1 : แล้วทำไมถึงนึกว่าตัวเองเป็นกะเทย ไหนส่วนไหนที่เธอดคิดว่าเธอเป็นกะเทย

นักเรียน b1 : ใจ

กรณีศึกษาB1 : ใจ ใจมันเป็นยังไงละ เป็นกะเทยอะ

นักเรียน b1 : แต่อาจารย์ ผมไม่เคยแรดขนาดนี้เลยนะ แบบ...

กรณีศึกษาB1 : อ้อ แรดไม่แรดครูไม่ได้ว่า ครูไม่ว่าหรอก แต่ว่าคำว่าแรด มันเป็นอย่างไง สำหรับเธอมันขนาดไหน ถึงบอกว่าเธอเป็นกะเทยไม่แรด

นักเรียน b1 : ไม่ชอบอะ เพื่อนผมคนหนึ่งอยู่ห้องเจ็ด เขาก็ไม่ชอบเหมือนกัน

กรณีศึกษาB1 : อ้อ แต่ใจเป็นกะเทย แต่ว่าไม่เป็นกะเทยแรด

นักเรียน b1 : นิสัยผมกับเพื่อนห้องเจ็ด ก็คล้ายๆ กัน

กรณีศึกษาB1 : ะใจกะเทยเนี่ย มันเป็นอย่างไง ใจกะเทยเนี่ย

นักเรียน b1 : แบบอย่างไงอะ

กรณีศึกษาB1 : รักสวย รักงาม อายาก...

นักเรียน b1 : แต่ผมก็ไม่

กรณีศึกษาB1 : แต่งหน้าทาปากกินยาคุมให้หน้าอกโตอะไรอย่างนี้มีมัย

นักเรียน b1 : ไม่มีครับ

กรณีศึกษาB1 : แล้วไปปรึกษา...

นักเรียน b1 : ผมปล่อยตัวครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ แล้วไปปรึกษากับคนอื่นเรื่องความสวยความงามมัย

นักเรียน b1 : ไม่เคย

กรณีศึกษาB1 : อ้อ ไม่เคย

นักเรียน b1 : มันก็มีบ้างแหละ แต่แบบพูดไปก็เจ็บเอง

กรณีศึกษาB1 : อ้อ แล้วความรู้สึกมันเป็นยังไง ทำไมคิดว่าเป็นผู้หญิง
มันจะดีกว่าผู้ชาย ในความรู้สึกเราเห็นใครเป็นแบบ
อย่างหรือเปล่า เห็นแม่ เห็นเพื่อน เห็นข้างนอก ชอบ
ใครเป็นพิเศษ ถึงอยากเป็นกะเทย ที่

นักเรียน b1 : ผมมีญาติคนนึงอยู่ที่นี้ครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ มีญาติอยู่ที่นี้

นักเรียน b1 : ไม่ถูกกันนะครับ

กรณีศึกษาB1 : ไม่ถูกกัน หรือว่าไม่ถูกกันอยู่ก่อนแล้ว คนนั้นเขาเป็น
อะไร

นักเรียน b1 : เป็นกะเทย

กรณีศึกษาB1 : เป็นกะเทย

นักเรียน b1 : แต่ผมเรียกเค้าว่า อาเจ็ก ครับ

กรณีศึกษาB1 : อ้อ

นักเรียน b1 : ก็.....(ชื่อญาติ)

กรณีศึกษาB1 : เข้า.....(ชื่อญาติ) (ตกใจปนแปลกใจ)

นักเรียน b1 : ไม่ถูกกับเค้า แต่พ่อกับแม่เค้าแก่แล้วนะอาจารย์

กรณีศึกษาB1 : อ้อ ก็ ม. 5 หรือ ม.6 อยู่เลยนี่ อันนั้นญาติเธอ เธอเห็น
เค้าเป็นกะเทย เธอเลยอยากเป็นกะเทยอย่างเค้า

นักเรียน b1 : เป็นตั้งแต่ ม.5 แล้วครับ

กรณีศึกษาB1 : ม.5 อ้อ แล้วแม่กับพ่อเธอยอมรับได้มั๊ย

นักเรียน b1 : แต่อย่าไปเป็นต่อหน้า ผมจะเป็นตอนอยู่กับเพื่อน ไม่
เป็นกับพ่อแม่

กรณีศึกษาB1 : ไม่เป็นกับพ่อแม่ แต่เป็นกับเพื่อน อ้อ ค่ะ อะแล้วที่นี้
พอเป็นกะเทยแล้วมันเป็นยังไง

นักเรียน b1 : ก็ตลกๆ แบบแสดงออก

กรณีศึกษาB1 : อะ อ้อๆ ตกลงว่า ยอมรับว่าตัวเองเป็น แล้วจะเป็น
มากขึ้นหรือน้อยลงถ้าโตขึ้น

นักเรียน b1 : เป็นน้อยลงครับ

กรณีศึกษาB1 : ไม่เอา อย่าดีกว่าพ่อแม่อยากได้ผู้ชายที่สมบูรณ์เต็มร้อย
ไว้เป็นผู้สืบสกุลนะ แม่มา แม่ก็ยอมรับไม่ได้ พ่อก็ยอมรับ
ไม่ได้ ที่พ่อเธอเครียดหนักเพราะเห็นพฤติกรรมเธอ

เปลี่ยนไปนั้นแหละ พาเพื่อนกะเทยไปบ้าน วิตว้ายกระ
ตุ้ว ยอมรับไม่ได้ จึงเป็นเหตุอันหนึ่งให้เค้าเครียดก็ได้
ที่พอไม่อยากจะพูด ไม่อยากจะคุยกับเธอ ไม่อะไรกับ
เธอนั้นแหละ นะ b1 นะ ต้องปรับปรุงนะลูกนะ ใน
ม.4 นะ เริ่มปรับตั้งแต่ช่วงนี้เลย เพราะว่าถ้าเราปรับ
ตัวเอง ก็จะได้ขึ้น ดีขึ้นแน่นอน นะ บุคลิกลักษณะ
เดินไม่ต้องอ่อนช้อย ไม่ต้องแหงหน้า แหงหลัง พูด
ให้มันเข้มแข็ง คำพูดคำจาให้มันเข้มแข็ง แล้วทปาก
หรือเปล่าละตอนนี้

นักเรียน b1 : ไม่ครับ ทาวาสลินครับ

กรณีศึกษาB1 : เออ วาสลิน ถ้าปากแตกก็ทำได้ ไม่เป็นไรหรอก แต่
ลิปส์ๆ เหมือนกับพวกนั้นก็อย่าไปทานะ อะๆ โอเค
ชอบใจมากนะ

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว เกี่ยวกับปัญหาด้าน
การปรับตัวของนักเรียน สามารถวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ และเทคนิคการสัมภาษณ์ได้ตาม
ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวเตรียมการสัมภาษณ์โดยการนัดเวลา
นักเรียนในการเข้ารับการสัมภาษณ์ ซึ่งเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขั้นนี้ ได้แก่
การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในขั้นการเริ่มต้น
การสัมภาษณ์นี้ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่
เหมาะสมกับคำถาม และการจำกัดขอบเขตของคำถาม

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในขั้นตอนการดำเนินการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม การจำกัดขอบเขตของคำถาม และการกำหนดลักษณะของคำตอบ และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ เทคนิค chronemics และเทคนิค paralinguistics

ขั้นยุติการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นนี้

ขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นนี้

ผลการสัมภาษณ์

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A1 และ B1 ปรากฏว่า ครูได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในตัวนักเรียน และช่วยพัฒนาการคิดให้นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีสติมากขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ ด้านจิตใจ ทักษะสติ และมุมมองเป็นไปในทางบวก

2.2 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A2 และ B2

ตัวอย่างการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของกรณีศึกษา A2

กรณีศึกษา A2 : ครูอยากคุยกับหนู 2-3 วันแล้ว ไปหาไม่เจอเลย เอ้อตอนนี้เป็นไง สบายใจหรือยัง ครูได้ข่าววันนั้นว่าจะคุยกับเธอแล้ว ไปคุยกับป้าเรียบร้อย เป็นไงมั่ง

นักเรียน a2 : (เงิบ)

กรณีศึกษา A2 : สบายใจยัง

นักเรียน a2 : ก็ไม่ค่อย

กรณีศึกษาA2 : แล้วตั้งใจ ลูกตั้งใจไฉนเนี่ย อย่างนั้นนะคุณนะ ครูเข้าใจ
 ป้าเธอกับเธอ นิสัยไม่ต่างกันเลย คือป้าก็นิสัยไม่ค่อย
 พุด พอดถึงจุดๆ หนึ่งก็ระเบิดเหมือนเธออะ ก็ระเบิด
 เหมือนกันเลย ป้ากับเธอนะ นิสัยเดียวกัน แต่ที่ครู
 ถามว่าเป็นไฉนบ้าง เพราะว่าครูเป็นห่วง เธอไปอยู่แล้วก็
 เป็นทุกข์ จะไปอยู่ยังไฉน นอนยังไฉน

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : จริงๆ แล้วเรื่องมันไม่มีอะไรเลย เรื่องไม่ค่อยกันแค่นั้นเอง
 คำก็ มันเป็นการปรับอะไรบางอย่างเข้าหากัน เขาก็
 อาจจะเป็นคนที่อารมณ์เป็นอย่างนั้น แต่ว่าจริงๆ คำก็
 เป็นคนรักหลาน จริงปะ

นักเรียน a2 : (เงิบ)

กรณีศึกษาA2 : ครูไม่อยากให้เอาความรู้สึกตรงนั้นนิดเดียว มาทำให้
 เสียอนาคตซะม๊าย ก็ a2 เป็นคนที่อยู่บ้าน ไม่ค่อยไป
 ไฉน a2 เป็นคนเรียบร้อย เชื่อคนง่าย ไม่ทันคนหรอก
 เขาก็ห่วง กลัวเธอพลาด พอพลาดแล้ว มันเป็นเรื่องที่
 เสียใจ ไฉนมะ วันนั้นตกลงไปมะ

นักเรียน a2 : ไม่ได้ไป

กรณีศึกษาA2 : ไม่ได้ไป ถามจริง แล้วที่ a2 อยู่กับเพื่อนที่คบกันอยู่เนี่ย
 เป็นเด็กข้างนอกไฉนมะ ไม่ใช่เด็กโรงเรียนเราไฉนมะ

นักเรียน a2 : มีเด็กข้างในด้วย

กรณีศึกษาA2 : เด็กโรงเรียนเราด้วย

นักเรียน a2 : เพื่อนกัน

กรณีศึกษาA2 : เพื่อนกันตั้งแต่อยู่ ม.3

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : มีเพื่อนดีนะ ครูเห็นด้วย การที่ a2 มีเพื่อนเยอะ แต่ว่า
 a2 ต้องดูด้วย ไม่ใช่ว่าทุ่มเทให้ทุกสิ่งทุกอย่างนะคุณนะ
 เราต้องรู้ว่าแค่นั้น ใครแค่นั้น

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : เพื่อนผู้หญิง ผู้ชาย อย่างที่a2 บอกมาอบรมนะ เพศ
ศึกษาเนี่ย ถ้า a2 มาอบรม a2 จะรู้ ได้ความรู้ a2 จะ
บอกได้ทันที

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : แล้วนี่ a4 อยู่ที่บ้านได้พูดกับป่าหรือยัง

นักเรียน a2 : ไม่ได้พูดเลย

กรณีศึกษาA2 : กับยาย ยายพูดมัย

นักเรียน a2 : ไม่ค่อย

กรณีศึกษาA2 : พูดดี คำพูดนี้สำคัญนะ เรายคิดว่าเราไม่พูดไง เราได้
แต่นึก แต่น้อยใจ คิดๆ พอได้พูดกัน มันก็จะสบายใจ
ขึ้น แต่เราไม่ค่อยกับเค้า เรายังนั่งคิดของเราไป เขาอย่าง
โน้นนะ อย่างนี้นะ ใจโน้นก็เหมือนกัน พูดไม่เป็น
เหมือนกัน ใจป่าเธอนะ

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : คิดไปว่า ป่ามันมันคงไปเที่ยว คงไปเป็นอย่างนั้น ก็
คิดไป ยังไม่ได้พูดกัน พอคุยไม่ได้ปั๊บ เนี่ยเป็นลูกคลื่น
มาเลย เห็นมัยป่าเธอ

นักเรียน a2 : (เงียบ)

กรณีศึกษาA2 : ครูคุยมาแล้ว 'ก็ถ้ามันเชื่อฟัง มันทำ มันเชื่อ ก็อยู่ อยู่
ได้' ตะกุกตะกัก ไม่มีอะไรเลย แค่นี้จริง ๆ
อยากให้อ a2 กลับบ้านจะตาย

นักเรียน a2 : (เงียบ)

กรณีศึกษาA2 : a2 ต้องหัดขอโทษนะลูก เราเป็นเด็ก กล้าพูดมัย กล้า
มัยลูก ป่าก็แค่นี้แหละ รักหลาน

นักเรียน a2 : (เงียบ)

กรณีศึกษาA2 : ขอโทษ เราเป็นเด็กอะ ขอโทษผู้ใหญ่ไม่น่ามีปัญหา
เพียงพูดว่า 'ป่า โอเค หนูขอโทษ สิ่งไหนที่ทำให้ป่าไม่
สบายใจ หนูผิด หนูขอโทษ หนูขอโทษ หนูขอแก้ตัว
ใหม่ แต่หนูมีบางอย่างจะขอป่านิดนึง ว่า บางครั้ง หนู
โตแล้ว ก็อยากจะแสดงให้ป่าเห็นว่าหนูเป็นผู้ใหญ่แล้ว

ก็อยากทำอะไรที่เป็นตัวของตัวเองบ้าง ขอโอกาสหนู
ด้วย ' ก็ว่าไป

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : เดี่ยวเค้าก็บอกเราเองว่า แคะไหน ได้แคไหน ลิมิตแค
ไหน เค้าเป็นผู้ใหญ่มีเหตุผลอยู่แล้ว

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : a2 เราเป็นผู้หญิงนะ ครูจะบอกอะไร เราต้องทำตัว
เราให้มีค่ามากที่สุด เราต้องอยู่ตรงนี้อีกเยอะ อยู่ใน
สังคมอีกเยอะนะ

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : จะไปไหนก็ขออนุญาตบ้างก่อน อย่าไปแล้วขออนุญาต
ต้องขออนุญาตก่อนไป ไปไหนก็บอกว่าไปไหน จะ
กลับกี่โมง เค้าจะได้ไม่เป็นห่วง นะลูกนะ

นักเรียน a2 : ค่ะ

กรณีศึกษาA2 : โอเค เดี่ยวไปทานข้างกัน อย่าลืมนะลูกไปขอโทษป้า
ซะ มันจะได้แก้ปัญหามาของเราไปได้นะ ลูกนะ

นักเรียน a2 : ค่ะ

จากตัวอย่างการสัมภาษณ์สามารถวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์และเทคนิคการสัมภาษณ์
ตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ดังนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวเตรียมการสัมภาษณ์โดยการนัดเวลา
นักเรียนในการเข้ารับการสัมภาษณ์ ซึ่งเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขั้นนี้ ได้แก่
การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในขั้นการเริ่มต้น
การสัมภาษณ์นี้ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการแนะนำคำตอบโดย
ใช้และไม่ใช้คำถามนำ

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษา นำมาใช้ในขั้นการดำเนินการสัมภาษณ์นี้ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการจำกัดขอบเขตของคำถาม และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ เทคนิค proxemics เทคนิค kinesics และเทคนิค paralinguistics

ขั้นยุติการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นนี้

ขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นนี้

ผลการสัมภาษณ์

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A2 และ B2 ปรากฏว่า ครูได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มเติมในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน กับบุคคลในครอบครัว และปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อมายังการแสดงออกของพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในตัวนักเรียนของครู และช่วยพัฒนาการคิดให้นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ ด้านจิตใจ ทักษะคิด และมุมมองเป็นไปในทางบวก

2.3 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A3 และ B3

ตัวอย่างการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาการศึกษาต่อของกรณีศึกษา B3

กรณีศึกษาB3 : นาย b3

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : ปิดประตูด้วย มะ มานี้ เสียงข้างนอกดังมากเลย

นักเรียน b3 : อาจารย์ สวัสดีครับ

กรณีศึกษาB3 : มะ เธอพูดให้ฉันนอนไม่หลับเลยนะ เมื่อคืนนะ

นักเรียน b3 : เอ้อ จบแล้วครับ ผมไม่รู้ครับ

กรณีศึกษาB3 : แล้วมันเกิดอะไรขึ้น

นักเรียน b3 : ไม่เกิดอะไรขึ้นแล้วครับ

กรณีศึกษาB3 : อะไร ทำให้เธอสังหรณ์ใจว่าเธอจะเรียนไม่จบ

นักเรียน b3 : ผมไม่เข้าใจครับ ผมมีกลางครับ

กรณีศึกษาB3 : มีกลาง วิชาอะไรทำให้เธอรู้สึกเป็นกลาง

นักเรียน b3 : ตอนนี่ ไม่มีแล้วครับ

กรณีศึกษาB3 : แล้วเมื่อวานเธอติดค้างอะไรครู

นักเรียน b3 : เยอะครับ

กรณีศึกษาB3 : ตอนนี่ก็เรียบร้อย อะไรเรียบร้อยไปแล้วบ้าง

นักเรียน b3 : ที่ๆ ผมว่า ผมผ่านแน่นอน

กรณีศึกษาB3 : ไ่มาเลย เป็นรายวิชาเลย เร็วๆ

นักเรียน b3 : ศิลปะครับ

กรณีศึกษาB3 : อาจารย์ดา

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : หหมดแล้ว

นักเรียน b3 : ผมผ่านแล้ว นิดเดียวเองอาจารย์

กรณีศึกษาB3 : ผ่านอะไร

นักเรียน b3 : ผ่านงานอยู่ 3 อย่างครับ

กรณีศึกษาB3 : ตั้ง 3 อย่าง (เสียงตกใจปนประหลาดใจ)

นักเรียน b3 : ครับ วาดรูปครับ 3 อย่าง

กรณีศึกษาB3 : วาดรูป จบแน่ สอง...

นักเรียน b3 : แล้วก็ภาษาไทยครับ แต่อาจารย์ไปตามครับ

กรณีศึกษาB3 : งานอะไรของภาษาไทย

นักเรียน b3 : งานกลุ่ม เพื่อนเค้าผ่านครับ

กรณีศึกษาB3 : ทำด้วยกัน?

นักเรียน b3 : ทำด้วยกันครับ อยู่ที่เพื่อนครับ

กรณีศึกษาB3 : เสรีวันไหน แล้วเพื่อนเราเอามาส่งยัง

นักเรียน b3 : เอามาแล้วครับ

กรณีศึกษาB3 : อะไรอีก ้วย เธออย่าพูดให้ฉันใจหายสิ 'อาจารย์ผม
สังหรณ์ว่าจะเรียนไม่จบ' ครูใจหายวาบเลย

นักเรียน b3 : ผมไม่รู้ครับอาจารย์ ผมกลัวติด ร. ครับ

กรณีศึกษาB3 : ไม่ ร. ๗ เธอ b3 นะ อุดหนุนหน่อยนะ b3 นะ เธออย่า
ใจหาย เหมือนฉันใจหาย เหมือน b1 นะ ไปแล้วนี่

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : ไปแล้วนี่ โอกาส b1 ไม่จบมี ตราบใดที่ b3 ยังมา
โรงเรียนได้ทุกวัน ยิ่งไงก็ถูกลู่ถูก้างจนจบ แล้วเธอไม่ใช่
เด็กที่มีสติปัญญาด้อย เรียนยังไงก็ 2 กว่าๆ ยิ่งไงก็จบ

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : แต่ไม่ใช่หาย ไปนะไว้อย่า ถ้าหายไปนี่จบมั๊ย

นักเรียน b3 : ไม่จบครับ

กรณีศึกษาB3 : ฉันนี่เสียจริงๆ เลย อี้อาทิตย์กว่าๆ นี่กลัว กลัว กลัว
มารผจญ แล้วแม่ไปเอาเงินมาจากไหน เธอถึงมาโรง
เรียนได้

นักเรียน b3 : ยืมเพื่อนแม่ แม่เขากู้

กรณีศึกษาB3 : แล้วลงทะเบียนหรือยัง

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : เรียบร้อยไปละ แม่ทำงานหนัก ตั้งใจเรียนนะไว้อย่า แล้ว
แม่ว่าจะให้เธอไปทำงานด้วยหรือ

นักเรียน b3 : ก็ อย่างนั้นมังครับ

กรณีศึกษาB3 : อ้อ แล้วก็เจียดเวลาดีๆ รอบเช้ารอบบ่าย เลือกรอบ
หรือยัง (เรียนสายอาชีพ)

นักเรียน b3 : ยังครับ

กรณีศึกษาB3 : ก็ดูดีๆ ว่ารอบไหนจะเหมาะกับเรานะคะ

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : ต้องไตร่ตรอง แม่เองก็หนักใจ เพราะแม่เองก็อยากให้
เธอออกไปทำงานซะปะ ครูว่าเรียนอีกหน่อย ออกไป
ตอนนี้ก็ไม่มีอะไรน้อ

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : ตั้งใจเรียนนะคะ คุณ b3

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : ครับๆ วันพุงนี้ สงสัยว่าภาษาไทย ต้องไปพบ
อาจารย์นะ ศิลปะไปถึงไหนแล้ว เค้าให้ตามนะ ตาม
หน่อยนะ

นักเรียน b3 : ครับ

กรณีศึกษาB3 : ครับๆๆ ปะ ไปเถอะ

นักเรียน b3 : สวัสดีครับ

กรณีศึกษาB3 : ไหว้สวยๆ หน่อย

จากตัวอย่างการสัมภาษณ์สามารถวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์และเทคนิคการสัมภาษณ์
ตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ดังนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวเตรียมการสัมภาษณ์โดยการนัดเวลา
นักเรียนในการเข้ารับการสัมภาษณ์ ซึ่งเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขั้นนี้ ได้แก่
การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม และการ
จำกัดขอบเขตของคำถาม

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณศึกษานำมาใช้ ในขั้นการเริ่มต้น
การสัมภาษณ์นี้ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่
เหมาะสมกับคำถาม

ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณศึกษานำมาใช้ ในขั้นการดำเนินการ
การสัมภาษณ์นี้ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การจำกัดขอบเขตของ
คำถาม และการกำหนดลักษณะของคำตอบ และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่กรณ
ศึกษานำมาใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ เทคนิค proxemics และเทคนิค chronemics

ขั้นยุติการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นนี้

ชั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในชั้นนี้

ผลการสัมภาษณ์

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A3 และ B3 ปรากฏว่า ครูได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในการตัดสินใจศึกษาต่อ และแนวทางการสนใจทางอาชีพของนักเรียนด้วย และช่วยพัฒนาการคิดให้นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ ด้านจิตใจ ทักษะสติ และมุมมองเป็นไปในทางบวก

2.4 เทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A4 และ B4

ตัวอย่างการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาทกับเพื่อนของกรณีศึกษา A4

กรณีศึกษาA4 : อ่า ครูประกาศเธอไม่ได้ยินหรือ

นักเรียน a4 : เพิ่งมาครับอาจารย์

กรณีศึกษาA4 : หรือ เธอเข้าประตูไหน

นักเรียน a4 : ประตูหลังครับ

กรณีศึกษาA4 : อ้อ วันนี้วันหยุดแล้วสิน้อ วันอังคารเป็นไงบ้าง

นักเรียน a4 : ก็ ไม่มีอะไรครับ

กรณีศึกษาA4 : ครูเรียกมาคุยเพราะว่าวันนั้นที่เธอมีเรื่องกับเพื่อนในห้องนั้น ครูไม่อยู่ แล้วก็ไม่รู้เรื่องมันเป็นยังไง เพิ่งรู้จากอาจารย์แนะแนวนี่แหละ ก็เลยจะเรียกเธอมาคุยนี้แหละ ไม่มีอะไรมากหรือ แค่อยากรู้ว่าเรื่องมันเป็นยังไง แค่นั้นเอง ตอนนั้นรู้แล้ว แล้วเธอกับอัย...(ชื่อเพื่อนคู่กรณี) คุยกันยัง

นักเรียน a4 : คุยแล้วครับ

กรณีศึกษาA4 : ไม่มีปัญหาไรแล้ว

นักเรียน a4 : ครับ

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : อ้อ ทะเลาะกับเพื่อน กับใครก็แล้วแต่ มันไม่มีทั้งนั้นแหละ มันยังงี้ไม่รู้ มันก็เรื่องกับคน ถึงแม้ว่าเขาผิดเราถูกก็เถอะ ใช่มั้ย มันไม่ดี ทะเลาะกัน มันไม่ดีทั้งนั้นแหละ

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : เวลาที่เธอทำงานกับเพื่อนผู้หญิง เข้ากันได้มั้ย

นักเรียน a4 : เข้ากันได้หมด

กรณีศึกษาA4 : เข้ากันได้ กับผู้หญิงอะนะ ระวังก็แล้วกัน มีเรื่องมีราวครูเคยบอกเธอ จำได้มั้ยว่า มีเรื่องกับผู้หญิงนะ มันเสียเปรียบ

นักเรียน a4 : ฮะ

กรณีศึกษาA4 : อ่า ถึงแม้ว่าเราจะมีพลัง กำลังมากกว่า ถ้าในด้าน การต่อสู้ เราชนะอยู่แล้ว แต่ว่าเราก็แพ้ในเรื่องของสังคมอยู่ดี ใช่มั้ย เค้าก็จะมองว่า อ่า ผู้ชายคนนี้เป็นยังไงนะ ระวังผู้หญิง หมายถึง เธอเข้าใจคำว่า 'ถึงชนะก็แพ้' เข้าใจมั้ย

นักเรียน a4 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษาA4 : อ่า แพ้ เพราะฉะนั้นอย่าไปมีเรื่องมีราวกับใครเลย อยู่ให้สงบๆ ดีกว่า เรียนหนังสือตามหน้าที่ของเรามันจะดีกว่า พูดย่างๆ ว่าทำตัวให้เฉยๆ นะ ให้มีประโยชน์ แล้วก็เรื่องส่วนรวมอะไรก็ช่วยเขาบ้าง ถ้าเธอทำได้แล้วปีหน้าเธอก็อยู่นะ ม.3 ครูรู้สึกว่าคุณดีของ ม.2 ยังไม่ค่อยถูกใจครูเท่าไร ครูว่าเธอทำยังไงถึงจะดี แต่เธอไม่ทำเอง ใช่มั้ย a4 ครูว่าเธอรู้ เธอโตแล้ว อายุเท่าไรแล้ว 14 ใช่มั้ย

นักเรียน a4 : 14 เดือนมีนาเนี่ย

กรณีศึกษาA4 : เออ เนี่ย เธอโตแล้ว เธอรู้

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : เธอก็ตั้งใจเรียนก็แล้วกันนะ เธอไม่ได้ทำอะไรหรอก

แต่ว่าบางทีครูก็รู้สึกว่าคุณไม่ตั้งใจเรียน เพราะงั้น ถ้า
เธอตั้งใจเรียน ทำไรนะ สำเร็จทั้งนั้นแหละ มันอยู่ที่ใจ
อยู่ที่ความตั้งใจ

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : เธอทำได้มั๊ย

นักเรียน a4 : ได้ครับ

กรณีศึกษาA4 : เธอจำได้มั๊ย ครูก็เคยบอกนักเรียนในห้องนะ ว่าครู ไม่
เรียนไม่ค่อยเก่งเท่าไรหรอก แต่ครูเป็นคนขยัน เพราะ
ว่าครูกลัวตกใจ กลัวมาก ตกสมัยครูนะ ต้องซ้ำชั้นทั้ง
ปี สมัยครูนะ สมัยนี้ครูรู้สึกว่านักเรียนไม่ค่อยกลัวตก
กัน จริงปะ

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : เพราะอะไร

นักเรียน a4 : (ยิ้ม)

กรณีศึกษาA4 : ซ้อมได้ใช่ปะ แล้วสมัยนี้ค่าซ่อมก็ไม่ต้องจ่ายเงิน เธอ
เคยเจอปัญหาโดนดักมาสายบ้างมั๊ย

นักเรียน a4 : ไม่มี

กรณีศึกษาA4 : ไม่มี มาทันตลอด

นักเรียน a4 : ครั้งเดียวเองอาจารย์

กรณีศึกษาA4 : ก็เธอมาทางประตูหลังนี่

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : เออ แล้วนี่เธอขอทุนหรือเปล่า ปีหน้าก็ขอทุนสิ
อาจารย์(ชื่อกรณีศึกษา A) ใจดีจะตาย ขอให้
เธอตั้งใจเรียนให้มีผลการเรียนที่ดี เค้าก็ให้แล้ว

นักเรียน a4 : ดียังไงครับ

กรณีศึกษาA4 : ดีพอสมควร แล้วก็ความประพฤติค่อนข้างดี เขาถึงจะ
พิจารณาให้ทุน ไม่ต้องให้ถึงขนาดได้เกรด 3 เกรด 4 ก็
ได้ แต่ว่าคุณเป็นคนรับผิดชอบ อะไรอย่างเนี่ย พุดจารู้
เรื่อง พุดจากับอาจารย์ อาจารย์เค้าจะได้พิจารณาให้
เธอรับทุน

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : เธอมีปัญหาอะไรจะคุยกับครูบ้างมั๊ย

นักเรียน a4 : (ส่ายหน้า)

กรณีศึกษาA4 : อ่า แล้ววันนั้นโดนตี อาจารย์....ตีเจ็บมั๊ย

นักเรียน a4 : (พยักหน้า)

กรณีศึกษาA4 : กี่ที เรื่องวันนั้นเธอมีเรื่องกับเพื่อน.....

นักเรียน a4 : ไปนี่ไง หนีไปกินข้าวไม่บอก

กรณีศึกษาA4 : ไป เพราะหนีไปกินข้าว ไม่บอก

นักเรียน a4 : 2 ที อาจารย์

กรณีศึกษาA4 : 2 ที เจ็บปะ

นักเรียน a4 : (ส่ายหน้า)

กรณีศึกษาA4 : ได้ข่าวว่าอาจารย์....ตีเจ็บ ไม่เจ็บหรือ ตั้งแต่เธออยู่
ม.2 เธอโดนตีไปที่ไหน แล้วเนี่ย

นักเรียน a4 : จำไม่ได้

กรณีศึกษาA4 : เคยโดนครูตีมั๊ย ครูจำไม่ได้

นักเรียน a4 : โดนครับ

กรณีศึกษาA4 : อ้อ ตีหรือ

นักเรียน a4 : ตีครับ แต่โดนตีเฉยๆ ครับ

กรณีศึกษาA4 : ตี อาจารย์เค้าก็พิจารณาตามเหตุผล เห็นมะ ถ้าเธอ
ไม่ทำเขาก็ไม่ตี ให้เจ็บมือหรือ

นักเรียน a4 : ครับ

กรณีศึกษาA4 : อะ วันนั้นก็แค่นี้ละกัน ไปเรียนได้แล้ว เพื่อนๆ จะเลิก
แกล้งแล้ว ยังไงก็อย่าให้มีเรื่องมีราวอะไรอีกนะ บางที
มันเสียชื่อเสียงเธอเองนะ

นักเรียน a4 : ฮะ อาจารย์สวัสดิ์ครับ

จากตัวอย่างการสัมภาษณ์สามารถวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์และเทคนิคการสัมภาษณ์
ตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ดังนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวเตรียมการสัมภาษณ์โดยการนัดเวลา
นักเรียนในการเข้ารับการสัมภาษณ์ ซึ่งเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขั้นนี้ ได้แก่

การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม และการจำกัดขอบเขตของคำถาม

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีนี้นำมาใช้ในขั้นการเริ่มต้นการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ

ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีนี้นำมาใช้ในขั้นการดำเนินการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม และการจำกัดขอบเขตของคำถาม และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่กรณีนี้นำมาใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ เทคนิค proxemics เทคนิค kinesics และเทคนิค paralinguistics

ขั้นยุติการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีนี้นำมาใช้ในขั้นยุติการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการกำหนดลักษณะของคำตอบ

ขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีนี้นำมาใช้ในขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์ ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม

ผลการสัมภาษณ์

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว A4 และ B4 ปรากฏว่า ครูได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก และช่วยพัฒนาการคิดให้นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีสติมากขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ ด้านจิตใจ ทักษะชีวิต และมุมมองเป็นไปในทางบวก

จากการศึกษาการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนที่เป็นปัญหาของกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนว สามารถสรุปการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ ตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ และผลการสัมภาษณ์นักเรียน ดังต่อไปนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวจะเตรียมการสัมภาษณ์นักเรียนโดยศึกษาจากการแนะนำข้อมูลของครูแนะแนว และนัดเวลาในการสัมภาษณ์นักเรียน และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่ครูแนะแนวนำมาใช้ในขั้นนี้ได้แก่

1. เทคนิคการเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม
2. การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวเริ่มต้นการสัมภาษณ์ โดยการจัดหาที่นั่งหรือให้นักเรียนหาที่นั่งที่เหมาะสมสำหรับการนั่งสัมภาษณ์ และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในขั้นนี้ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม

ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาดำเนินการสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์และใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดที่กรณีศึกษานำมาใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

1. การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม
2. การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม
3. การจำกัดขอบเขตของคำถาม
4. การกำหนดลักษณะของคำตอบ

และเทคนิคการสัมภาษณ์ที่ไม่ใช่ภาษาพูดได้แก่

1. เทคนิค proxemics
2. เทคนิค chronemics
3. เทคนิค kinesics
4. เทคนิค paralinguistics

ชั้นยุติการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์

ชั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวครูแนะแนว ปรากฏว่า ครูแนะแนวได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวนักเรียน และช่วยนักเรียนพัฒนาความคิดของตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเปลี่ยนแปลงทั้งด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้ ด้านจิตใจ ทักษะคิด และมุมมองเป็นไปในทางบวก

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเทคนิคและผลการสัมภาษณ์ระหว่างกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนว และไม่ใช้ครูแนะแนว

จากการศึกษาการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา และผลที่เกิดขึ้นจากการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา สามารถเปรียบเทียบระหว่างกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวและไม่ใช้ครูแนะแนวได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบเทคนิคและผลการสัมภาษณ์ระหว่างกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวและไม่ใช้ครูแนะแนว

ครูแนะแนว	ครูที่ไม่ใช้ครูแนะแนว
<p>ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> เตรียมการสัมภาษณ์โดยการศึกษาจากเอกสารครูที่ปรึกษา และ ครูผู้สอน เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 2.2 การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม 2.3 การจำกัดขอบเขตของคำถาม เวลาในการเตรียมการสัมภาษณ์สำหรับนักเรียนแต่ละคนประมาณ 1-2 วัน 	<p>ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> เตรียมการสัมภาษณ์โดยการสอบถามข้อมูลจากครูแนะแนว เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1. การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 2.2. การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม เวลาในการเตรียมการสัมภาษณ์สำหรับนักเรียนแต่ละคนประมาณ 1 วัน
<p>ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> เริ่มต้นการสัมภาษณ์โดยการพูดคุย สอบถามสารทุกข์สุขดิบ และสถานการณ์ปัจจุบันของนักเรียนก่อน เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 2.2 การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม 2.3 การจำกัดขอบเขตของคำถาม 2.4 การแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ เทคนิคที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่ใช้ ได้แก่ proxemics เวลาที่ใช้ในขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์ประมาณ 5 นาที 	<p>ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> เริ่มต้นการสัมภาษณ์โดยการพูดคุย สอบถามสารทุกข์สุขดิบ และสถานการณ์ปัจจุบันของนักเรียนก่อน เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถาม เวลาที่ใช้ในขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์ประมาณ 10 - 15 นาที

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ครูแนะแนว	ครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว
<p>ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินการสัมภาษณ์ไปพร้อมกับการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และหาวิธีแก้ไข 2. เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 2.2 การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม 2.3 การจำกัดขอบเขตของคำถาม 2.4 การกำหนดลักษณะของคำตอบ 2.5 การแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ 3. เทคนิคที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่ใช้ ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 3.1 proxemics 3.2 chronemics 3.3 kinesics 3.4 paralinguistics 4. เวลาที่ใช้ในการดำเนินการสัมภาษณ์ประมาณ 1-2 ชั่วโมง 	<p>ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินการสัมภาษณ์แบบปกติ โดยไม่ได้วิเคราะห์ปัญหาหรือหาแนวทางแก้ไขที่ชัดเจน 2. เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 2.2 การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม 2.3 การจำกัดขอบเขตของคำถาม 2.4 การกำหนดลักษณะของคำตอบ 3. เทคนิคที่ไม่ใช่ภาษาพูดที่ใช้ ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 3.1 proxemics 3.2 chronemics 3.3 kinesics 3.5 paralinguistics 4. เวลาที่ใช้ในการดำเนินการสัมภาษณ์ประมาณ 45-60 นาที
<p>ขั้นยุติการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้วิธีการถามตอบเพื่อสรุปประเด็นและแนวทางแก้ไขปัญหา 2. เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 2.2 การกำหนดลักษณะของคำตอบ 3. เวลาที่ใช้ในขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์ประมาณ 10-15 นาที 	<p>ขั้นยุติการสัมภาษณ์</p> <p>ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นตอนนี้</p>
<p>ขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บันทึกลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการสัมภาษณ์ ลักษณะและแนวทางแก้ไขปัญหา 2. เทคนิคที่เป็นภาษาพูดที่ใช้ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม 3. เวลาที่ใช้ในขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์ประมาณ 10-15 นาที 	<p>ขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์</p> <p>ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ในขั้นตอนนี้</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ครูแนะแนว	ครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว
<p>ผลการสัมภาษณ์</p> <p>ผลการสัมภาษณ์ของครูแนะแนวทำให้ครูรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนได้อย่างละเอียด และช่วยนักเรียนพัฒนาการคิดและพิจารณาปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขอย่างชัดเจนและมีระบบมากขึ้น นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม จิตใจ ทศนคติ และมุมมองไปในทางบวก</p>	<p>ผลการสัมภาษณ์</p> <p>ครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนวได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนมากขึ้นแต่ไม่ละเอียดลึกซึ้งเท่ากับผลการสัมภาษณ์ของครูแนะแนว ทั้งนี้เนื่องจากครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนวใช้เวลาในการสัมภาษณ์ค่อนข้างน้อยและสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียว ประกอบกับการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ไม่สมบูรณ์เท่าครูที่เป็นครูแนะแนว และผลการสัมภาษณ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนปรากฏว่านักเรียนเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม จิตใจ ทศนคติ และมุมมองไปในทางบวก</p>

จากตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบเทคนิคและผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวและ ไม่ใช่ครูแนะแนว ตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

ครูแนะแนวจะเตรียมการสัมภาษณ์มากกว่าครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว และใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูด ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถามและ การจำกัดขอบเขตของคำถาม ในขณะที่ครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนวใช้เพียงเทคนิค 2 อันดับแรกเท่านั้น

ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวจะเริ่มต้นการสัมภาษณ์ โดยการสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องรอบตัวก่อนและใช้เวลาในการเริ่มต้นการสัมภาษณ์น้อยกว่าครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว และการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ของครูที่เป็นครูแนะแนว จะใช้เทคนิคที่เป็นภาษาพูด ได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม การเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับคำถาม การจำกัดขอบเขตของคำถาม และการแนะนำคำตอบโดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ แต่กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวจะใช้เพียงเทคนิคการเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถามเท่านั้น และการใช้เทคนิคที่ไม่ใช่ภาษาพูดพบว่ากรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวใช้เทคนิค proxemics แต่ครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนวไม่มีการใช้เลย

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

การใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ของครูที่เป็นครูแนะแนว ปรากฏว่าใช้เทคนิคที่เป็นภาษาพูดครบทั้ง 5 เทคนิค และเทคนิคที่ไม่ใช่ภาษาพูดก็ครบทั้ง 4 เทคนิคเช่นกัน และกรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวนั้น จะใช้เทคนิคที่เป็นภาษาพูด 4 เทคนิค ซึ่งขาดเพียงเทคนิคการแนะนำคำตอบ โดยใช้และไม่ใช้คำถามนำ และมีการใช้เทคนิคที่ไม่ใช่ภาษาพูดครบถ้วนเช่นกัน

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

การยุติการสัมภาษณ์ของครูแนะแนว จะใช้วิธีการให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์ และวิธีการแก้ไขปัญหา และใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดได้แก่ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม และการกำหนดลักษณะของคำตอบ แต่ไม่พบการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ของครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว

ขั้นบันทึกผลการสัมภาษณ์

กรณีศึกษาที่เป็นครูแนะแนวมีการบันทึกผลการสัมภาษณ์ และใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาพูดประกอบการบันทึกผลคือ การเตรียมบริบทเฉพาะสำหรับการถามคำถาม แต่กรณีศึกษาที่ไม่ใช่ครูแนะแนวไม่ได้บันทึกผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ของกรณีศึกษา

ผลการสัมภาษณ์ของทั้งครูแนะแนวและไม่ใช่ครูแนะแนว ได้ผลดังนี้ คือ
 ด้านครู : ครูแนะแนวรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนได้ละเอียด ลึกซึ้ง และพัฒนาการคิดของนักเรียนให้คิดอย่างมีระบบเพื่อช่วยนักเรียน แก้ไขปัญหาได้ตรงจุดมากกว่าครูที่ไม่ใช่ครูแนะแนว

ด้านนักเรียน : นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางพฤติกรรม จิตใจ ทศนคติ และมุมมองไปในทางบวก